

Metodeanmeldelse – Evidas metode for beregning af tariffer for brug af distributionssystemet

I henhold til Gasforsyningslovens § 36a skal priser og betingelser for anvendelse af distributionssystemer ske i henhold til metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet. Det følger endvidere af Gasforsyningslovens § 40, stk. 1, nr. 1 og 2, at distributionselskaber skal anmelde priser, tariffer og betingelser samt metoder herfor til Forsyningstilsynet.

Gasdistributionselskaberne Evida Nord A/S, CVR-nr. 37 27 00 24, Evida Syd A/S, CVR-nr. 27 21 04 06, og Evida Fyn A/S, CVR-nr. 29 21 48 24, (herefter samlet Evida) anmelder hermed metoden for udformningen af Evidas harmoniserede tarifstruktur, der består af en aftagervendt volumentarif, systemtarif og målerbetaling samt en producentvendt indfødningsstarif bestående af en volumentarif og en systemtarif.

Metoden anmeldes som et separat dokument til Forsyningstilsynet, hvor nærværende dokument indeholder baggrund for og bemærkninger til metoden. Priskatalog med oversigt over tarifferne vedlægges som **Bilag 1**.

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning.....	3
1.1.	Ikrafttræden	3
1.2.	Baggrund for metodeanmeldelsen	3
1.3.	Sammenhæng med andre metoder	4
1.4.	Interessentinddragelse.....	5
1.5.	Omkostningsanalyse	6
1.6.	Introduktion til Tarifstrukturen	6
1.7.	Definitioner	7
2.	Retsgrundlag	9
3.	Harmonisering.....	12
3.1.	Sammenligneligt omkostningsgrundlag	12
3.2.	Sammenkobling af distributionsområder.....	13
3.3.	Et effektivt gassystem.....	13
3.4.	Betydning for Aftagere og Producenter	14
4.	Principper for tarifieringen.....	15
4.1.	Grundlæggende principper for tarifieringen.....	15
4.1.1.	Et enkelt og gennemskueligt tarifsystem	15
4.1.2.	Rimelighed og dækning af henførbare omkostninger.....	15
4.1.3.	Geografisk uafhængighed	16
4.1.4.	Et effektivt distributionssystem	16
4.2.	Brug af distributionssystemet	17
4.3.	Fordeling af Tarifgrundlag	18
4.3.1.	Arten af omkostninger	18
4.3.2.	Kundegrupper.....	18
4.3.3.	Faste og variable omkostninger	19
4.3.4.	Fordeling på Tarifelement	20
5.	Omkostningsanalyse	21
5.1.	Opsummering af omkostningsfordeling på Kundegrupper	21
5.2.	Fordeling af omkostninger	24
5.2.1.	Driftsomkostninger	25
5.2.2.	Afskrivninger	31
5.2.3.	Tilslutningsbidrag (modregnes).....	32
5.2.4.	Forrentning.....	32
6.	Opbygning af tarifstrukturen.....	33
6.1.	Aftagervendte Tarifelementer	33
6.1.1.	Volumentarif (aftagervendt)	33

6.1.2. Systemtarif (aftagervendt)	35
6.1.2.1. Systemtariffens Grundpris	35
6.1.2.2. Systemtariffens Kapacitetsafhængige element.....	36
6.1.3. Målerbetaling (aftagervendt)	40
6.2. Producentvendte Tarifelementer (Indfødningsstarif).....	43
6.2.1. Volumentarif (producentvendt)	44
6.2.2. Systemtarif (producentvendt)	45
7. Beregning af Tarifelementer	46
8. Brugerøkonomisk eksempler	49
8.1. Effekter af en ny tarifstruktur.....	50
8.2. Effekter af en harmonisering.....	50
9. Eksisterende distributionstariffer.....	51
10. Harmonisering af trappemodel med fyld-op-princip	53
Bilag 1. Priskatalog	55

1. Indledning

1.1. Ikrafttræden

Metoden anmeldes som gældende fra den 1. januar 2025, og anmeldelsen erstatter tidligere anmeldte metoder for Evidas tarifiering.

Metoden og de harmoniserede tariffer træder i kraft efter Forsyningstilsynets godkendelse, og Evida vil forinden ikrafttræden varsle ændringerne over for Evidas kunder i overensstemmelse med gældende regler.

Det bemærkes, at Evida forinden varsling og ikrafttræden vil opdatere tarifferne inden for rammerne af metoden. Tarifferne vil blive opdateret ud fra senest kendte oplysninger om omkostninger, der ligger til grund for de enkelte tariffer og satser, hvilket sikrer størst mulig grad af omkostningsægthed på ikrafttrædelsestidspunktet. Dette vurderes at være rimeligt, idet tariffer og satser i nærværende metodeanmeldelse er baseret på tilrettede 2022-tal¹ for at have et udgangspunkt for metoden, mens metoden først træder i kraft 1. januar 2025.

Det er hensigten, at Evida minimum én gang årligt vil gennemgå Priskataloget og tarifsatserne med henblik på eventuel ajourføring af priser m.v. Det er endvidere hensigten, at Evida ligeledes gennemgår selve tarifmetoden minimum én gang årligt med henblik på at vurdere, om der er behov for ændringer i metoden.

1.2. Baggrund for metodeanmeldelsen

Evida anmelder en opdateret tarifstruktur for Kundernes (aftagere og producenter) distributivtariffer til ikrafttræden den 1. januar 2025 med henblik på at imødekomme to centrale udviklinger i gasdistributionssystemet:

1. Den ny tarifstruktur skal sikre, at Evida fortsat og fremadrettet tariferer i overensstemmelse med Gasforsyningslovens bestemmelser givet de ændringer, der ses i anvendelsen af gasdistributionssystemet og kundesammensætningen.
2. Harmonisering af tarifsatser på tværs af Danmark i forbindelse med fusion til ét samlet distributionsselskab.

Ad 1) Introduktion af ny tarifstruktur

Den danske gassektor er under udvikling, og denne udvikling forventes at få en betydning for, hvordan gasdistributionssystemet anvendes og drives i fremtiden.

Med offentliggørelsen af *Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022*² blev der fremlagt en ambition om bl.a. udfasning af gas til rumvarme i danske husstande, en reduktion af gas til fjernvarmeværkers varmeproducerende anlæg samt yderligere reduktioner i anvendelsen af gas til rumvarme i offentligt ejede bygninger.

Klimaaftalen har en direkte indvirkning på distributionssystemet, idet antallet af kunder vil blive reduceret kraftigt samtidig med, at der vil opleves lavere forbrugsmængder og ændret forbrugsadfærd ved de resterende gasforbrugende kunder. Afledt af den planlagte udfasning kommer et øget fokus på at sikre en rimelig og gennemsigtig opkrævning af tariffer, hvilket skal understøtte, at kunderne betaler for de omkostninger, som de giver anledning til.

¹ Der tages udgangspunkt i de realiserede data for 2022 korrigeret for dele, som enten ikke vil være aktuelle i 2025, eller som betales af tredjemand. Se afsnit 5, for nærmere beskrivelse.

² [Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022 \(regeringen.dk\)](#).

Der forventes i tillæg til elektrificeringen af gasbaseret rumopvarmning en øget elektrificering af gasbaseret lav- og mellemtemperaturprocesser³. Dette medfører en reduktion i anvendelsen af gas til grundlast, mens Aftagernes gasinstallationer forventes bibeholdt til spids- eller reservelastbrændsel⁴.

Ambitionen om 100% bionaturgas i 2030 medfører en øget indføddning af bionaturgas, som forventes at aflede et større behov for netforstærkninger og kompressordrift med henblik på, at bionaturgassen kan flyttes videre i systemet, når der ikke er tilstrækkeligt lokalt aftag.

Den opdaterede tarifstruktur skal derfor tage højde for, at systemets omkostninger henføres til de Kunder, der giver anledning til omkostningerne. Dertil skal tarifstrukturen understøtte, at henføringen af omkostningerne indenfor en Kundegruppe sker efter principper, der fordrer en rimelig, objektiv, gennemsigtig og ikke-diskriminerende fordeling, også ved en ændret forbrugsadfærd.

Ad 2) Harmonisering af tarifsatser

Evida harmoniserer tarifsatserne således, at der pr. 1. januar 2025 findes én fælles tarifstruktur med fælles satser på tværs af de tidligere distributionsområder.

Med Evida som ét gasdistributionsselskab vurderes det, at én fælles tarifstruktur, frem for bibeholdelsen af tarifsatser fra tidligere distributionsselskaber, i højere grad vil følge de gældende principper for en rimelig, ikke-diskriminerede tarifstruktur, der ligeledes overholder frimærke-princippet⁵ på tværs af hele landet.

Driften af Evida Nord A/S, Evida Syd A/S og Evida Fyn A/S foretages nu på ens vilkår, idet driftsprocesser og processer ved nyetablering af infrastruktur er harmoniseret. Ensartede drifts- og vedligeholdelsesprocesser medfører derfor ensartede omkostninger i Evida, hvor der tidligere har været forskellige processer og deraf forskellige afledte omkostninger i de tre nuværende distributionsselskaber.

Ovenstående skal ligeledes ses i sammenhæng med, at der med øget indføddning af bionaturgas sker en øget grad af sammenkobling mellem distributionssystemer, hvorfor den tidligere opdeltede infrastruktur fremadrettet i højere grad driftes som et sammenhængende system. Denne sammenkobling på tværs vil medvirke til en mere rimelig og omkostningsægte tarifering i fremtiden, når selskaberne harmoniseres.

Harmonisering af tarifsatser uddybes i afsnit 3.

1.3. Sammenhæng med andre metoder

For at skabe større gennemsigtighed omkring Evidas metodeanmeldelser og gældende priser for gebyrer, distributionstariffer og betaling i forbindelse med tilkobling til distributionssystemet, vil Evida fremover have tre separate metoder med hver sit tilhørende priskatalog:

- Metode for beregning af distributionstariffer og tilhørende priser.
- Metode for beregning af gebyrer og tilhørende priser.

³ Lav- og mellemtemperaturprocesser defineres som fremstillingsprocesser, der foregår ved temperaturer <150°C og kan dække over processer som opvarmning/kogning, tørring eller inddampning.

⁴ Spids- og reservelast dækker over anvendelsen af gas eller et andet brændsel, som rækker ud over aftagerens grund- og mellemlastbehov. Grund- og mellemlast refererer til det primære behov.

⁵ Distributionstarifferne skal fastsættes uafhængigt af transportafstand (frimærke-princippet), hvorved kunder med samme karakteristika skal betale det samme for distribution uanset beliggenhed.

- Metode vedrørende vilkår og pris for tilkobling til distributionssystemet samt tilhørende priser.

Evida vil minimum én gang årligt gennemgå de tre priskataloger, med henblik på eventuel ajourføring af distributionstariffer, priser m.v., og anmelde opdateringer indenfor de godkendte metoder til Forsyningstilsynet til registrering.

1.4. Interessentinddragelse

Forinden anmeldelse af nærværende metode har Evida afholdt en møderække, hvor syv interesseorganisationer blev inviteret til dialog vedrørende Evidas nye tarifmodel. Interesseorganisationerne var: Biogas Danmark, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Decentral Energi, Green Power Danmark, og Landbrug & Fødevarer.

Formålet med møderne var at orientere interessenterne om Evidas plan for implementering af en ny tarifstruktur for gasdistribution i 2025, samt at give interessentorganisationerne mulighed for at kommentere herpå. Evida har valgt at gå i dialog med de nævnte interesseorganisationer, da de repræsenterer en stor andel af de Kunder, som bliver påvirket af den nye tarifstruktur. Dialogerne er afholdt, inden metodeanmeldelsen indsendes til Forsyningstilsynet, for at give Evida mulighed for at foretage eventuelle tilpasninger og justeringer i tarifstrukturen på baggrund af interessenternes input. Når metodeanmeldelsen sendes i offentlig høring i forbindelse med Forsyningstilsynets sagsbehandling, er der ligeledes mulighed for, at Kunder og andre interessenter høres og kommer med bemærkninger.

Til dialogmøderne havde Evida ikke medtaget beregningseksempler, og interessenterne udtrykte derfor interesse for at få præsenteret beregningseksempler, der viser, hvordan Kundernes omkostninger vil blive påvirket af den nye tarifstruktur. Fokus for dialogen var særligt på Systemtariffen for Aftagere og Indfødningsstariffen for Producenter, idet disse er nye elementer i tarifstrukturen.

Interesseorganisationerne havde særligt følgende opmærksomhedspunkter:

- Konkurrencehensyn til alternative brændsler. Det blev i den forbindelse bemærket, at det er et vigtigt hensyn ikke at skabe afgang af Kunder, da færre Kunder vil betyde et højere tarifniveau.
- Tarifstrukturen bør være fremadskuende og støtte den grønne omstilling.
- Tarifstrukturen må ikke betyde, at de tilbageværende Kunder ender med at stå med hele regningen for gasdistributionssystemet.
- En Indfødningsstarif for eksisterende biogasanlæg kan være uhensigtsmæssig.

Det bemærkes, at Evida i forbindelse med udarbejdelsen af nærværende metodeanmeldelse har taget interesseorganisationernes bemærkninger med i overvejelserne omkring tarifmetoden. Evida vil fortsætte dialogen med interessenterne for at sikre en god forankring og afklare så mange spørgsmål som muligt, førend den nye tarifstruktur træder i kraft.

I henhold til de fremlagte opmærksomhedspunkter har Evida følgende generelle betragtninger:

- Det primære beslutningsgrundlag for den nye tarifstruktur er Gasforsyningslovens bestemmelser. Opmærksomhedspunkter fra interessentinddragelsen, som understøtter lovgivningen, er så vidt muligt tænkt ind i den nye tarifstruktur. Opmærksomhedspunkter, som ikke vurderes at understøtte de grundlæggende regulatoriske principper, er noteret, men inddrages ikke yderligere i metoden.

- Evida er opmærksom på, at tarifstrukturen skal understøtte, at omkostninger skal opkræves rettidigt og derfor minimere en eventuel underdækning, som skal dækkes af tilbageværende Kunder.

Evida har medtaget eksempelberegninger i afsnit 8.

1.5. Omkostningsanalyse

Dette afsnit omkring Evidas omkostningsanalyse har til formål at give Forsyningstilsynet et indblik i den metode, der anvendes til at kategorisere og fordele omkostninger ud på Tarifelementerne i den nye tarifstruktur, og derigennem ud på brugerne af distributionssystemet.

Omkostningsanalysen viser overordnet set, at den nuværende omkostningsstruktur i høj grad består af faste omkostninger, som ikke varierer med den faktisk transporterede mængde eller antallet af Kunder. Dette trækker henimod mere faste tariffer, som den nye tarifstruktur afspejler, fremfor den nuværende tarifstruktur med primært variable tariffer i forhold til transporteret mængde.

Fordeling af omkostninger på henholdsvis aftager- og procentvendte tariffer kan i nogen udstrækning ske direkte ved brug af fordelinger på baggrund af benchmark-kategorier⁶, mens andre omkostninger af f.eks. mere administrativ karakter ikke direkte kan fordeles. Her er der behov for fordelingsnøgler til fordeling af omkostningerne.

Den anvendte fordeling af omkostninger, herunder afskrivninger og forrentning, anses som værende rimelig, gennemsigtig og omkostningsægte for de forskellige kategorier af tarifelementer.

Omkostningsanalysen uddybes i afsnit 5.

1.6. Introduktion til Tarifstrukturen

I metodeanmeldelsen præsenteres følgende ændringer til Evidas distributionstariffer:

- Introduktion af nyt Tarifelement: Systemtarif for Aftagerne.
- Introduktion af nyt Tarifelement: Indfødningsstarif for Producenter. Indfødningsstariffen består af henholdsvis en Volumentarif og en Systemtarif.
- Harmonisering af Tarifstruktur: Én fælles Tarifstruktur og fælles tarifsatser for hele landet.
- Ændringer i eksisterende Tarifelementer: Volumentarif for Aftagerne får opdateret struktur.
- Harmonisering af eksisterende Tarifelementer: Målerbetaling indføres for alle Aftagerne.

Tabel 1: Overblik over Tarifstruktur

Kunde- gruppe	Før 01.01.2025			Pr. 01.01.2025
	Evida Nord	Evida Syd	Evida Fyn	Evida
Aftager	Administrationsbidrag Volumentarif	Administrationsbidrag Volumentarif	Måler- og administrationsgebyr Volumentarif	Målerbetaling Volumentarif Systemtarif

⁶ Omkostningskategorier anvendt til benchmark mellem de tre distributionsselskaber. Videre beskrivelse findes i afsnit 3.3

Producent				Volumentarif Systemtarif
------------------	--	--	--	-----------------------------

Ovenstående indeholder udelukkende opkrævninger forbundet med tariffer. Der vil være andre priser og gebyrer, der opkræves sideløbende for både Aftagere og Producenter i henhold til andre, godkendte metoder.

1.7. Definitioner

Bortset fra de tilfælde, hvor andet følger af sammenhængen, skal de ord, der er anført i dette afsnit have den betydning i nærværende metodeanmeldelse, som fremgår nedenfor, når ordene er skrevet med stort forbogstav. Dette gælder, uanset om ordene anvendes i ental eller flertal, henholdsvis i bestemt eller ubestemt form.

Tabel 2: Definitioner

Kundegrundlag	
Kunde	Enhver fysisk eller juridisk person, der indfører gas til eller aftager gas fra distributionssystemet.
Kundegrupper	1. Aftagere 2. Producenter
Aftager	Enhver fysisk eller juridisk person, der er tilknyttet distributionssystemet med henblik på adgang til aftag af gassen. En Aftager kan være en af følgende underkategorier: <ul style="list-style-type: none"> • Små, ikke-timeaflyste kunder (måler til og med G6⁷) – varmekunder. • Større, ikke-timeaflyste kunder (flere målere eller måler større end G6) – proces- og spidslastkunde. • Timeaflyste kunder (forbrug over 300.000 Nm³) – proces- og spidslastkunde.
Producent	Enhver fysisk eller juridisk person, der er tilknyttet distributionssystemet med henblik på adgang til produktion og indfødnings af grønne gasser (f.eks. bionaturgas) til distributionssystemet.
Tarifstruktur	
Tarifelement	Et betalingselement, eller en del af tarifstrukturen, der dækker over en metode til opkrævning af en del af Evidas omkostninger, opgjort på forskellige enheder, opkrævningsdrivere og metoder.
Tariftrin	De intervaller, der indgår i et tarifelement, oftest bestående af en øvre og nedre grænse, en værdi pr. enhed inden for intervallet og en relativ forskel mellem intervallerne.
Vægt	Mål, der angiver den andel af Evidas omkostninger, som den pågældende Kunde, Kundegruppe eller Tarifelement vil bære.

⁷ G6 angiver en målerstørrelse.

Tarifelementer	
For Aftagere	
Målerbetaling	Betaling, som dækker de direkte henførbare omkostninger til drift og afskrivning på måler- og aflæsningsudstyr, omkostninger forbundet med måling, afregning og aflæsning af Aftagere, samt kontrol af forsyningsevnen i systemet.
Volumentarif	En tarif, der opkræves på baggrund af Aftagerens årlige forbrugsmængder. Forbrugsmængder opgøres som normal kubikmeter (Nm ³).
Systemtarif	<p>En tarif, der består af to elementer og opkræves på baggrund af Aftagerens kundeforhold og på baggrund af Aftagerens kapacitetsbehov.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>Systemtariffens Grundpris</i>, der opkræves på baggrund af et kundeforhold. 2) <i>Systemtariffens Kapacitetsafhængige element</i>, der opkræves på baggrund af Aftagerens faktiske eller anslåede kapacitetsbehov. <p>Kapacitetsbehov opgøres som et maksforbrug i timen, jf. aftalt kW eller Nm³/time i distributionsaftalen. Hvis der ikke foreligger et aftalt maksforbrug, så anvendes muligt Nm³ i henhold til Aftagerens målerstørrelse.</p>
For Producenter – Indfødningsstarif	
Volumentarif	En tarif, der opkræves på baggrund af de årlige mængder gas, som Producenten indfører i systemet. Indfødningsmængder opgøres som normal kubikmeter (Nm ³).
Systemtarif	<p>En tarif, der opkræves på baggrund af Producentens kapacitetsbehov.</p> <p>Kapacitetsbehov opgøres som den aftalte, årlige maksproduktion i timen, jf. aftalt kwh eller Nm³/time.</p>

2. Retsgrundlag

Bekendtgørelse af lov om gasforsyning nr. 423 af 19.04.2023 (herefter Gasforsyningsloven)

Gasdistributionsselskaberne skal stille deres ydelser til rådighed på de vilkår, som fremgår af Gasforsyningslovens § 8:

”Bevillingspligtige selskaber og Energinet skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.

Gasdistributionsselskaberne skal endvidere fastsætte deres priser under hensyntagen til Gasforsyningslovens § 37:

”§ 37. Priser for ydelser fra distributionsselskaber fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte priser skal fastsættes efter rimelige, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af systemet og forbrugere giver anledning til.”

Gasdistributionsselskaberne skal udarbejde og offentliggøre metoder for prisfastsættelse af deres ydelser. Metoderne skal anmeldes og godkendes af Forsyningstilsynet, inden metoderne må anvendes af gasdistributionsselskaberne. Formålet med godkendelserne er at sikre, at metoderne og prisfastsættelsen er i overensstemmelse med Gasforsyningslovens regler.

Af Gasforsyningslovens § 36 a, stk. 1, og § 40, stk. 1, nr. 1 og 2, fremgår følgende:

”§ 36 a. Priser og betingelser for anvendelse af transmissionssystemer og distributionsystemer samt LNG-faciliteter fastsættes af transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.”

”§ 40. Transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber med bevilling, jf. § 10, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde

- 1) De metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter, herunder tariffer,*
- 2) Priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions- og LNG-ydelserne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse,”*

Bekendtgørelse nr. 340 af 23.03.2023 om forbrugeraftaler om levering af gas

Evida er som gasdistributionsselskab forpligtet til at varsle sine forbrugere, såfremt Evida foretager væsentlige ændringer til ugunst for forbrugerne, jf. bekendtgørelsens § 8:

”§ 8. Hvis distributionsselskabet agter at foretage væsentlige ændringer i tariffer, vilkår eller gebyrer til ugunst for forbrugeren, skal den berørte forbruger have et forudgående varsel på mindst 3 måneder. Ændringer i skatter, afgifter og lignende kan dog gennemføres uden varsel. Varslet skal gives i et klart og forståeligt sprog ved anvendelse af e-mail, faktura eller lignende individuel kommunikation.

Stk. 2. Ved væsentlige ændringer forstås ændringer i eksisterende tariffer eller gebyrer, som forhøjer det berørte priselement med 10 pct. eller mere og som samtidig forhøjer den samlede betaling med mindst 40 kr. pr. måned inklusive moms, ændringer i leveringsbetingelser og kontraktbetingelser, nye gebyrer og vilkår samt ændringer af enhedspriser i aftaler om fast tarif og ændringer af prisberegningsgrundlaget i aftaler om variabel tarif."

Energiklagenævnets afgørelse af 17. marts 2008, jf. j.nr. 31-24:

Energiklagenævnet har truffet afgørelse om principperne for metodegodkendelse af distributionstariffer, jf. afgørelse af 17. marts 2008, j.nr. 31-24:

"Energiklagenævnets bemærkninger:

(...)

Det fremgår af naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, at distributionstarifferne skal fastsættes efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til.

"Omkostninger" må forstås som samtlige omkostninger ved etablering og drift af det samlede distributionsnet, såvel direkte og indirekte henførbare omkostninger som ikke-henførbare omkostninger.

Af de almindelige bemærkninger til naturgasforsyningsloven fremgår, at distributionstarifferne skal fastsættes, så omkostningerne ved nettet fordeles uafhængig af transportafstand, og tarifferne skal være omkostningsægte over for de enkelte brugere af nettet i den forstand, at den enkelte bruger af distributionsnettet som minimum kommer til at bære de omkostninger, der direkte kan henføres til brugeren.

Energiklagenævnet finder på baggrund heraf, at naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, skal forstås sådan, at distributionstariffen skal fastsættes således, at den enkelte bruger som minimum kommer til at bære de direkte henførbare omkostninger i form af omkostninger til gasmåling, afregning og tilsyn med forbrugernes gasinstallationer samt omkostningerne til de enkelte forbrugeres stikledninger.

(...)

Derudover er det et krav, at omkostningerne ved nettet fordeles uafhængigt af transportafstand ("frimærke-princippet").

Dette betyder efter Energiklagenævnets opfattelse, at der ikke kan fastsættes en distributionsafgift, der er forskellig for brugere eller grupper af brugere afhængigt af, hvor i nettet de er tilsluttet.

Distributionselskabets net må i den forbindelse forstås som et samlet net. Energiklagenævnet lægger herved vægt på, at de enkelte kunder eller kundegrupper har været hindringsfaktorer i opbygningen af distributionsnettet.

En fastsættelse af distributionstarifferne efter en metode, hvor investeringerne i rør upstream fra en forgrening betales pro rata efter gasforbrugene i forgreningspunktet, som foreslået af klagerne, vil efter Energiklagenævnets opfattelse i praksis medføre, at de enkelte brugere eller brugergrupper fordelt på størrelse vil komme til at dække omkostningerne alt efter hvor i nettet, de er tilkøbt, og vil dermed være i strid med "frimærke-princippet".

Forarbejderne indeholder derudover ikke nærmere fortolkningsbidrag til, hvorledes de omkostninger, der ikke er direkte henførbare, skal fordeles.

Det fremgår af aftalen af 22. marts 2000 mellem regeringen og et flertal i Folketinget, jf. bilag 1 til lovforslag nr. nr. 239 af 29. marts 2000 om naturgasforsyning, at tariffen skal differentieres efter, hvorledes systemet belastes.

Energiklagenævnet finder herefter, at en distributionstarif, der fastsættes efter forbrug, og hvor der samtidig tages hensyn til, at et stigende forbrug vil medføre faldende transportomkostninger pr. transporteret m³ naturgas, ikke er i strid med naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2.

(...)

Energiklagenævnet finder endvidere, at distributionstariffen, der er fastsat som en blok-tarif, der er ens for de enkelte forbrugere med samme forbrug, og hvor forskellen i distributionstariffens størrelse mellem de forskellige forbrugergrupper er velbegrundet i bedre udnyttelse af systemet, jf. ovenfor, ikke kan anses for diskriminerende.

Energiklagenævnet finder yderligere, at distributionstariffen er rimelig og fastsat efter objektive kriterier. Energiklagenævnet lægger herved vægt på, at samtlige tilsluttede forbrugere og brugere bidrager til den fælles betaling af systemets drift og vedligeholdelse samt afdrag og forrentning af de gennemførte investeringer udover de direkte henførbare omkostninger, samt på at distributionselskabets net er et samlet system, hvor en række drifts- og kapitalomkostninger ikke kan henføres til de enkelte forbrugere eller grupper af forbrugere.

3. Harmonisering

Som led i fusionen af de tre distributionsselskaber foretager Evida en harmonisering af tarifsatserne for de tre selskaber. Harmoniseringen af tarifferne vil ske i sammenhæng med fusionen pr. 01.01.2025.

Harmoniseringen betyder, at kunderne betaler samme pris (tarif) for den samme ydelse uanset hvor i Danmark, ydelsen leveres. Dette er i tråd med, at Evida allerede har harmoniseret eksempelvis gebyrer, ligesom det også følger et af formålene med at samle gasdistribution i Evida.

En væsentlig forudsætning for sammenlægningen af de tre distributionsselskaber er afviklingen af den regulatoriske nettogæld, som for alle tre selskaber er fuldt afviklet i 2023.

Der vil dog formentligt pr. 1. januar 2025 være en ikke afviklet difference med kunderne, som skal afvikles efterfølgende. Evida forventer, at afviklingen vil ske i løbet af 2025 i form af eksempelvis en tillægstarif, men dette vil blive anmeldt som en separat metode eller som et tillæg til metoden for tariffer. Afvikling af en difference er således ikke en del af nærværende anmeldelse og omtales derfor ikke yderligere.

Det vurderes hensigtsmæssigt at harmonisere Evidas distributionstariffer, således disse er ensartet uanset hvor i Danmark, den aktuelle kunde anvender distributionssystemet.

3.1. Sammenligneligt omkostningsgrundlag

Der har hidtil været nogle elementer i selskaberne, som har vanskeliggjort en ensretning af tarifferne. Dette omfatter bl.a. regulatoriske forskelle, forskellige måder at udføre opgaver på og forskellige IT-systemer i selskaberne.

- Endelig afvikling af regulatorisk nettogæld fra perioden før 2005 medvirker til, at de tre selskaber har et mere sammenligneligt omkostningsmæssigt udgangspunkt, idet eksisterende afskrivninger derved i mindre grad relateres til den egentlige etablering og udbygning af distributionssystemet, og i højere grad til forstærkning, reinvestering og håndtering af bionaturgas i systemet.
- De nuværende kunder betaler for den afskrivning og forrentning, som relateres til sikring af deres nuværende forsyning af gas, og kun de anlæg som er etableret efter 2005. Dertil dækker Kunderne sammenkoblinger af delnet såvel indenfor eksisterende distributionsområder som på tværs af disse.
- Sammenlægningen til ét distributionsselskab foretages også på baggrund af, at Evida nu har harmoniseret størstedelen af alle driftsprocesser. Derved udføres opgaver på samme måde og har derfor samme omkostningsbase.
- De væsentligste IT-systemer er alle inden udgangen af 2024 harmoniseret til færre og ens systemer, hvilket samlet set giver en ens og lavere omkostning.

Ovenstående indebærer samlet set, at drift- og vedligeholdelsesomkostninger på tværs af selskaberne er ens, lige så vel som de administrative medarbejdere og anvendte IT-systemer vil anvendes til samme processer, overvågning og andre fælles administrative processer. Samlet set betyder det, at de tre selskabers rammevilkår er så ensartede, at det anses som rimeligt, gennemsigtigt og ikke-diskriminerende, at der ligeledes opkræves ens priser for samme ydelse.

3.2. Sammenkobling af distributionsområder

Som nævnt ovenfor, vil der i takt med indføddning af bionaturgas i distributionssystemet findes et behov for, at flere delnet sammenkobles på tværs, netop for at udnytte distributionssystemets aftag til at minimere biogasmængder til komprimering på Energinets tilbageførselsanlæg.

Gassystemet har ændret sig fra at gas primært kom fra Nordsøen til i dag i stigende grad at komme fra decentrale Producenter rundt om i Danmark. Den stigende udvikling af decentrale Producenter øger behovet for sammenkobling af delnet med henblik på at drive et effektivt gassystem. Konsekvensen ved ikke at harmonisere Evida til ét samlet selskab vil medføre forskellige tarifbetalinger for Aftagere med samme karakteristika, selv når de er tilsluttet samme delnet. Det vurderes derfor både rimeligt, gennemsigtigt, objektivt og ikke-diskriminerende, at Aftagere med samme karakteristika som udgangspunkt har samme tarifbetaling, hvilket også understøtter frimærke-princippet.

Hvor der tidligere har været fælles omkostninger til det for Kunderne etablerede distributionssystem, vil der ikke længere være nævneværdige historiske omkostninger bundet op på den specifikke gruppering af Kunder.

Der vil med den forventede udvikling med reduktion i distributionssystemets antal Kunder risikeres, at kundesammensætningen inden for distributionsselskabets område ændres markant, således Kunderne kan have stor intern påvirkning på hinandens omkostninger og tarifbetaling, uagtet om de er tilsluttet/tilkoblet samme lokale delnet eller i hver sit delnet, men under samme distributionsselskabs område.

Henset til opretholdelsen af frimærke-princippet, hvori der ikke diskrimineres efter geografisk placering, vurderes det at være rimeligt, at distributionssystemets Kunder bliver forenet til én samlet kundebase med ens tariffer.

3.3. Et effektivt gassystem

Den igangværende og forventede, fremtidige udvikling af kundesammensætningen påvirker det gassystem, vi kender i dag. Det fremtidige gassystem er i høj grad påvirket af det stigende antal afkoblinger blandt Aftagerne, særligt privatkunderne. Ét samlet, harmoniseret selskab med samme tarifstruktur og betaling vil i højere grad sikre en rimelig, objektiv og ikke-diskriminerende tarifering, så en lokal afkobling af både Kunder og delnet ikke medfører en skæv og u hensigtsmæssig udvikling i tariferingen.

Harmoniseringen vil også støtte op om et effektivt gassystem, idet beslutninger for investeringer sker på baggrund af sammenhæng i det samlede distributionssystem i Danmark og ikke kun de nuværende delnet i henholdsvis Nord, Syd og Fyn. Ligeledes vil effekten af afkoblingen på tarifudviklingen være mindre, når der er flere om at dele tarifudviklingen. Det vil alt andet lige modvirke stejle tarifstigninger lokalt indenfor et distributionsselskab. Konsekvensen ved stejle tarifstigninger afledt at lokale ændringer i kundesammensætningen kan potentielt være en stigende afkobling og u hensigtsmæssige tarifstigninger.

I praksis betyder harmoniseringen, at konsekvensen, ved at en stor Proceskunde til- eller afkobles i et givent område, ikke får en u hensigtsmæssig stor betydning for tariffen i ét område alene, idet påvirkningen fordeles på distributionssystemet som en helhed.

Henset til ovenstående er harmoniseringen med til at sikre en større grad af objektivitet, gennemsigtighed og ikke-diskrimination, idet Kunderne anses som en helhed i distributionssystemet frem for at være inddelt i områder.

3.4. Betydning for Aftagere og Producenter

Harmoniseringen har ingen betydning for Producenterne, idet Producenterne ikke betaler tarif i dag. Anderledes er det for Aftagerne, som vil opleve en ændring. Belysning af ændringen kræver, at den nuværende tarif for de tre distributionsselskaber gøres sammenlignelig:

Tabel 3: Harmonisering af tarifsatser

DKK	Evida Nord	Evida Syd	Evida Fyn
Tarif	1.874	4.197	3.821
Abonnement	300	300	530
Total	2.174	4.497	4.351
Underdækning	-281	-1.301	-1.414
Stigning WACC / afskrivning	-201	-392	-189
Biogas relateret	-278	-451	-355
Total	1.414	2.353	2.393
Mængdekorrigeret	0	-933	-1.284
Total	1.414	1.420	1.109

Beregningen er lavet på baggrund af gas til et standardhus med en årlig leverance på 1.600 m³.

Differencer, som i ovenstående omfatter historiske underdækninger, og regulatorisk gæld forudsættes i sammenligningen fratrukket, idet disse netop er forskellige for de tre selskaber. Endvidere vil disse være irrelevante fremadrettet, hvorfor det af sammenlignelige grunde forudsættes, at differencer er 0.

Der korrigeres ligeledes for indregnet, forventet stigning i WACC samt forventning om stigende afskrivninger, som også rammer forskelligt for de tre områder. Endelig korrigeres for omkostninger til biogas (drift, afskrivning og forrentning), som ligeledes rammer forskelligt alt efter, hvor disse anlæg etableres, samtidig med at disse fremadrettet betales af Producenter.

Resultatet heraf er, at Evida Nord er ca. DKK 1.000 lavere end Evida Syd og Evida Fyn, men samtidig er Evida Nord den med klart størst mængde i systemet. Såfremt der korrigeres for denne forskel, bliver Evida Nord og Evida Syd ret ens, mens Evida Fyn bliver lavest. Dette skyldes formentligt, at Nord og Syd ligner hinanden rent størrelsesmæssigt, mens Fyn er klart det mindste område. Det betyder, at mængdekorrektionen formentligt er for stor, da det er sværere at drive et lille system lige så effektivt som et stort system. Evida Fyns sammenlignelige pris anses på baggrund heraf i niveau med de 2 andre.

Konklusion på ovenstående er, at priserne kan harmoniseres og dermed udvide frimærke-princippet til at omfatte hele Danmark. Dette vurderes at være rimeligt, idet investeringer og driftsomkostninger rammer de tre net ret forskelligt, hvor omkostninger kan ligge i ét net, mens indtægten (Aftagerne) ligger i et andet net.

Endelig skal harmoniseringen ses som et delelement af den samlede nye tarifstruktur.

4. Principper for tarifieringen

I dette afsnit beskrives:

1. Principper for metoden, herunder hvordan Gasforsyningslovens kriterier påvirker sammensætningen af en ny tarifstruktur.
2. Brug af distributionssystemet.
3. Fordeling af omkostninger.

4.1. Grundlæggende principper for tarifieringen

4.1.1. Et enkelt og gennemskueligt tarifsystem

Distributionstarifferne skal i overensstemmelse med Gasforsyningslovens § 37, stk. 2, være rimelige, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende i forhold til de omkostninger, som de enkelte Kunder (Aftagere og Producenter) giver anledning til.

En direkte konsekvens heraf er, jf. lovbemærkningerne til ovennævnte bestemmelse, at distributionstarifferne skal fastsættes uafhængigt af transportafstand (frimærke-princippet), hvorved Kunder med samme karakteristika skal betale det samme for distribution uanset beliggenhed.

4.1.2. Rimelighed og dækning af henførbare omkostninger

Principperne for rimelighed, samt at Kunderne skal dække de relaterede omkostninger, fordrer en stillingtagen til på hvilke niveauer, omkostninger vurderes relaterbare til de enkelte Kunder samt en stillingtagen til rimeligheden i hvorvidt hvilke Kunder dækker hvilke omkostninger.

Der skelnes i tarifmodellen mellem to former for omkostninger i relation til omkostningernes henførbare til Kunden:

- 1) Variable omkostninger for systemets Kunder, der i høj grad er direkte relateret til håndteringen af det enkelte kundeforhold eller den enkelte Kundegruppe som helhed. De variable omkostninger relateret til Kunden udgør en basis af omkostninger, som den enkelte Kunde giver anledning til og dermed ligeledes bør bidrage til, uagtet Kundens videre belastning af systemet. De variable omkostninger kan ligeledes være direkte relateret til en specifik kundefærd, så som transport af gas.
De variable omkostninger omfatter derfor omkostninger til eksempelvis måling og kontrol af Aftagerens tilkobling. Omkostningerne vil blive dækket af Aftagerens tarifelement Målerbetaling, hvorved det sikres, at den enkelte Aftager som minimum dækker de omkostninger, der er forbundet med at holde Aftagerens måler i drift.
- 2) Faste omkostninger (opkræves dels som Systemtarif og dels som Volumentarief), der i mindre grad er direkte relateret til Kunden, men som er forbundet med at drive distributionssystemet som helhed og derved sikrer tilgængelig adgang til gas. Her opgøres omkostningerne efter de overordnede aktiviteter, der afleder omkostningerne, hvorefter der foretages en vurdering af, hvordan omkostningerne i størst grad afledes af Kundernes adfærd, og deraf hvordan det vurderes mest rimeligt at fordele omkostningerne ud på Kunderne efter deres relative belastning eller brug af systemet. Her vil Tarifelementerne indgå som fordelingsnøgler for de faste omkostninger.

Evida forstår princippet om rimelighed således, at tarifstrukturen muliggør, at Kunderne tarifieres rimeligt efter den belastning og brug, de vurderes at have på distributionssystemet og de dertilhørende omkostninger. Dette indebærer ligeledes, at de anvendte Tarifelementer, og

kombinationen heraf, gør det muligt at synliggøre, hvilke forhold der vurderes at påvirke, hvorvidt en Kunde har en relativ høj eller lav belastning af systemet.

Henset til at en stor andel af systemets omkostninger afledes af at sikre muligheden for aftag af gas på et vilkårligt tidspunkt, nærmere end det faktiske aftag, er det væsentligt, at dette også afspejles i Evidas tariffer (faste omkostninger). Det er derfor vurderet nødvendigt at anmelde et Tarifelement, som opgør Aftagerens belastning på baggrund af hvor stort et muligt gasaftag, Aftageren ønsker. Dette sker i form af en Systemtarif, der sammen med en Volumen-tarif og Målerbetaling vil agere fordelingsnøgler for Evidas faste omkostninger.

Ovenstående tager udgangspunkt i den aftagervendte tarifiering, men de samme principper vil være gældende i forhold til Producenter, der via indfødnings af gas til distributionssystemet ligeledes giver anledning til en række omkostninger.

4.1.3. Geografisk uafhængighed

Et væsentligt princip i den anmeldte tarifstruktur er frimærke-princippet, som vedrører, at tarifieringen af Evidas Kunder sker uafhængigt af geografiske forhold.

Dette medfører, at når en Kundes belastning af systemet opgøres, så vil Kundens geografiske placering ikke være et evalueringskriterie og derfor ikke have betydning for Kundens tarif.

Princippet understøtter Evidas harmonisering af tarifsatserne, idet der som ét distributions-selskab ikke ønskes at differentiere tariffen på baggrund af Kundens geografiske placering i tidligere distributions-selskaber.

Bibeholdelse af princippet vurderes at være rimeligt, idet omkostninger relateret til Kundens geografiske placering i modsat fald vil medføre øgede omkostninger og være komplekst at vedligeholde administrativt. Den enkelte Kundes omkostninger vurderes endvidere at kunne variere væsentligt, baseret på adfærden hos omkringliggende Kunder, hvormed kriterierne omkring gennemsigtighed og rimelighed påvirkes negativt i relation til Kundens tarifstruktur, såfremt frimærke-princippet ikke anvendes.

4.1.4. Et effektivt distributionssystem

Det er en fordel for alle Kunder, at distributionssystemet udnyttes effektivt, således at flest muligt bidrager til at dække de generelle omkostninger. Det skal dog sammenholdes med det ovenstående, nemlig at tarifbetalingen for Kunder med samme karakteristika skal være uafhængig af geografisk placering.

Gassens konkurrenceevne understøttes af et effektivt drevet distributionssystem. Derfor skal distributionstarifferne i videst muligt omfang understøtte og foranledige, at distributionssystemets Kunder opnår den nødvendige forsyning via den mest effektive drift af distributionssystemet.

Det er endvidere en væsentlig forudsætning for gassens konkurrenceevne, at omkostninger foranlediget af en specifik Kundegruppe så vidt muligt afholdes af selvsamme Kundegruppe. Det vil understøtte, at der ikke subsidieres på tværs af Kundegrupper, samt at Evida bibeholder en rimelig opkrævning af distributionstarifferne.

Der opleves ligeledes en kontinuerlig udvikling i anvendelsen og produktionen af gas og derved brugen af distributionssystemet. For løbende at sikre rimelige distributionstariffer er det således ikke givet, at den tarifstruktur, som vurderes optimal i én periode, også vil være optimal i en efterfølgende periode. En ændring i tarifstrukturen vil dog medføre behovet for at anmelde nye metoder til opkrævning af distributionstarifferne.

4.2. Brug af distributionssystemet

Med udgangspunkt i de ovennævnte principper bag metoden, er der udarbejdet en tarifstruktur, der som helhed vurderes at kunne sikre overensstemmelse mellem måden, hvorpå Evida opkræver tariffer, og de bagvedliggende principper.

Tarifstrukturen skal som helhed sikre hensyntagen til, at de forskellige Kundegrupper og underkategorier tariferes på en rimelig måde samt dækker de omkostninger, som Kunderne/Kundegruppen giver anledning til.

Med den løbende udvikling i Kundernes anvendelse af distributionssystemet, vurderer Evida, at de forskellige Kundegrupper er tilstrækkeligt forskellige på en række parametre, til at nye Tarifelementer er fundet nødvendige.

Parametrene, hvorpå Evidas Kunder særligt differentierer, er i forbindelse med Kundernes brug af distributionssystemet. Det omfatter blandt andet de følgende punkter:

1. Kundegruppen
2. Gasforbrug
3. Kapacitetsbehov

Ad 1. Kundegruppen

Der differentieres her mellem, hvorvidt Kundens tilslutning/tilkobling til distributionssystemet sker på baggrund af et behov for indfødnings af gas eller aftag af gas. Idet Evida vurderer, at der er omkostninger, som særligt relateres til den enkelte Kundegruppens tilslutning/tilkobling, er der et behov for at sikre, at der kan henføres omkostninger til den enkelte Kundegruppe via Evidas tarifstruktur.

Ad 2. Gasforbrug

Der differentieres her mellem Aftagernes gasforbrugsadfærd, og hvorvidt deres forbrug er stabilt hen over året, om det følger sæsonerne, eller om forbruget er minimalt på nær spidslast-situationer, enten forårsaget af stærke temperaturudsving eller et behov for brug af gassen som back-up til andre brændsler. Det betyder, at Evida ikke kan forudsætte, at en Aftagers aktuelle behov for gas nødvendigvis er udtryk for Aftagerens årlige gasforbrug (at der ikke nødvendigvis er en forholdsmæssig sammenhæng mellem nuværende og årligt forbrug – det aktuelle forbrug kan altså variere hen over året).

Ad 3. Kapacitetsbehov

Der differentieres her mellem Aftagernes potentielle behov for gasforsyning. Uagtet hvor stort et årligt gasforbrug en Aftager har, vil Aftageren have en overordnet forventning til den gasforsyning, der er behov for i øjeblikket.

I en fremtid, hvor det forventes, at en større andel af Aftagerne vil anvende gas til spids- og reservelast, er det vigtigt at repræsentere deres forventning til det potentielle kapacitetsbehov, idet dette ikke vil kunne aflæses eller relateres til et løbende årsforbrug eller til det historiske gasforbrug.

Ovenstående parametre er fremhævet med henblik på at understrege, at en stor eller lille anvendelse af distributionssystemet ikke længere udelukkende relateres til Aftagerens årsforbrug, hvorfor en aftagervendt Volumentarif fremadrettet ikke kan stå alene. Såfremt denne struktur bibeholdtes, ville kun én andel af distributionssystemets brugere dække størstedelen af systemets omkostninger, om end Aftagerne kun foranlediger en del af disse omkostninger.

Dette er særligt relevant, idet en stor del af systemets omkostninger afledes af Kunderne som helhed.

At inddrage tilstrækkelige parametre til at kunne lave rimelige fordelingsnøgler, der repræsenterer Kundernes forskellige anvendelse af systemet, er derfor en nødvendighed.

På samme vis kan de resterende anmeldte Tarifelementer (aftagervendt Målerbetaling og Systemtarif samt producentvendt Volumen og Systemtarif) ligeledes ikke stå alene, da det på samme vis ville medføre, at en andel af Kunderne ville komme til at dække omkostninger, der også afledes af andre adfærdsmønstre end dem, Tarifelementet repræsenterer.

Yderligere hensyn, der tages med den anmeldte tarifstruktur, er til arten og aktiviteten bag de omkostninger, Evida har til distributionssystemet. Disse omkostninger afledes i varierende grad af forskellige Kundegrupper, hvorfor Evida finder det nødvendigt at kunne opdele, hvordan forskellige Kundegrupper tariferes efter de omkostninger, de giver anledning til. Dette vurderes at understøtte en større grad af ikke-diskrimination, rimelighed og omkostningsægtighed i tarifstrukturen.

4.3. Fordeling af Tarifgrundlag

Med udarbejdelsen af en ny tarifstruktur er der behov for detaljering af, hvordan de ovenstående, grundlæggende principper for tarifiering påvirker fordelingen af omkostninger ud på brugerne af distributionssystemet.

De centrale pejlemærker i fordelingen af Evidas omkostninger har i den forbindelse været:

- Arten af omkostninger.
- Henførbare til Kundegrupperne: Producenter og Aftagere, der defineres med udgangspunkt i princippet om op- og nedstrøm.
- Grad af henførbare: Faste og variable omkostninger.
- Fordeling på Tarifelementerne:
 - For Aftagere: Målerbetaling, Volumentarif, Systemtarif.
 - For Producenter: Volumentarif, Systemtarif.

Omkostningerne, som vil fordeles på baggrund af ovenstående principper, vil refereres som *tarifgrundlaget*. Det skyldes, at Evida, i tillæg til de opkrævede tariffer, ligeledes vil opkræve andre priser og gebyrer, som behandles separat fra denne metodeanmeldelse. Omkostningerne, som indgår i tarifgrundlaget, detaljeres i afsnit 5.2.

4.3.1. Arten af omkostninger

Forud for fordeling af omkostninger på Kundegrupper og Tarifelementer findes det nødvendigt at have en indledende kategorisering af Evidas omkostninger. Omkostningerne til fordeling ud på distributionssystemets brugere vil derfor i første omgang grupperes efter hvilken overordnet aktivitet, omkostningen associeres med – f.eks. driftsomkostninger relateret til forskellige aktiviteter i distributionssystemets infrastruktur.

Som grundlag for denne metodeanmeldelse tages der udgangspunkt i Evidas benchmark-kategorier, og hvordan de grupperes, som videre beskrevet i nedenstående afsnit vedr. omkostningsanalysen.

4.3.2. Kundegrupper

I fordelingen af omkostninger mellem de to kundegrupper, Aftagere og Producenter, er det fundet nødvendigt at se på hver kundegrupes brug af distributionssystemet. Dette sker med

henblik på at understøtte, at omkostningerne henføres til de brugere af systemet, som giver anledning til dem.

4.3.2.1. Op- og nedstrøm

Ved fordeling af omkostninger vedrørende Evidas infrastruktur, er der anvendt et overordnet princip omkring hvilken retning, gassen skal flyttes i distributionssystemet. Såfremt gassen skal "opad" i distributionssystemet eller væk fra et delnet, er det drevet af distributionssystemets Producenter. Såfremt gassen skal "nedad" i distributionssystemet eller hen til et delnet, er det drevet af distributionssystemets Aftagere.

Infrastruktur, som har det primære formål at flytte gas op/væk fra et område, vil betales af systemets Producenter. Det vil i praksis være omkostninger til særligt kompressorer samt netforstærkninger, der er i nogle tilfælde er vurderet som værende et mere hensigtsmæssigt alternativ til at flytte gas væk fra et delnet end kompressorer.

Infrastruktur, som har det primære formål at flytte gas ned/hen til et område, vil betales af systemets Aftagere. Det vil i praksis være omkostninger til MR- og DR-stationer samt den generelle rørinfrastruktur i distributionssystemet.

Fordelingen vurderes at være rimelig og omkostningsægte, idet den Kundegruppe, som giver anledning til infrastrukturen, og derved er den primære bruger af infrastrukturen, dækker de dertilhørende omkostninger.

4.3.2.1. Fælles omkostninger

Ved fordeling af omkostninger, som ikke vedrører infrastrukturen, vil fordelingen mellem Producenter og Aftagere baseres på andre fordelingsnøgler end den ovenfor præsenterede, givet typen af den konkrete omkostning.

Nogle omkostninger vil være direkte henførbare til aktiviteter forbundet med håndteringen af enten Producenter eller Aftagere, hvor der for andre omkostningskategorier af mere generel, administrativ karakter laves et skøn for fordelingen. Dette uddybes i den vedlagte omkostningsanalyse i afsnit 5.

4.3.3. Faste og variable omkostninger

Som led i at sikre en omkostningsægte og rimelig fordeling, såvel som opkrævning, af Evidas omkostninger, er der lavet en generel betragtning af variabiliteten i Evidas omkostninger. Det sker med henblik på, at omkostninger, som er variable efter en identificerbar aktivitet eller Kundegruppe, bliver henført hertil. Dette afspejles ligeledes i valget af Tarifelementer, idet omkostninger, som kan henføres til en aktivitet, afspejles af et Tarifelement, som så vidt muligt afspejler variabiliteten.

Eksempler på variable omkostninger findes i de tidligere nævnte Kunderelaterede omkostninger, som vil dække over omkostninger, der er fundet henførbare til den enkelte Kunde eller gruppe af kunder baseret på eksempelvis målerstørrelsen. Henførbareheden vil i den forbindelse afspejles i opkrævningen af det pågældende Tarifelement. Det samme vil ligeledes gøre sig gældende i Volumentariffen for såvel Aftagere som Producenter, hvor en andel af omkostningerne, der opkræves, vil være direkte variable efter forbrugs- eller indfødningsvolumen.

Omkostninger af mere fast karakter vil ligeledes identificeres, og det er i den forbindelse et væsentligt fokuspunkt, at de valgte Tarifelementer afspejler rimelige fordelingsnøgler for fordeling af de faste omkostninger ud på distributionssystemets brugere. De faste omkostninger vurderes i meget lav grad at kunne henføres til en specifik bruger eller gruppe af brugere af

distributionssystemet og vil i høj grad baseres på typen af omkostninger og den mest hensigtsmæssige omkostningsdriver.

4.3.4. Fordeling på Tarifelement

Sidste led i fordeling af omkostningerne er fordelingen ud på selve Tarifelementerne.

Tarifelementerne er i den forbindelse valgt med henblik på, at de på tilstrækkelig vis kan repræsentere de primære omkostningsdrivere og fordelingsnøgler, der identificeres for Evidas omkostninger. Dertil skal de tage højde for de, som beskrevet i afsnit 4.2, væsentligste forskelle i Kundernes brug af systemet, således at dette repræsenteres på rimelig vis i tarifopkrævningen.

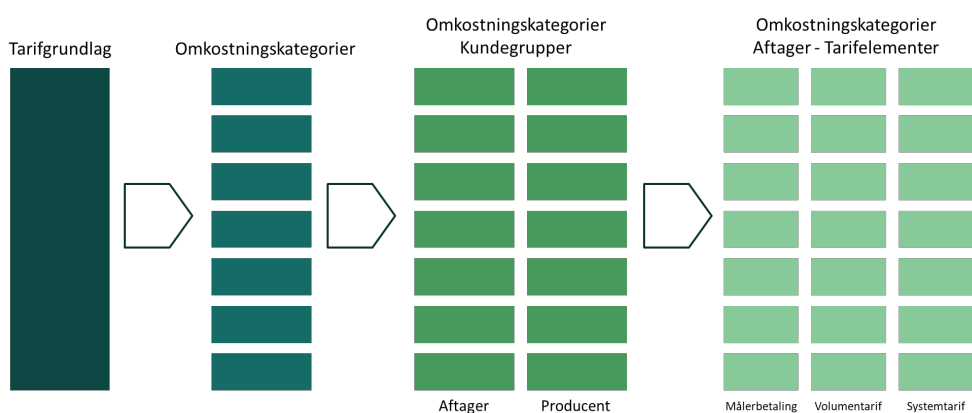
Tarifelementerne vil være bindeledet mellem omkostningerne og Kunderne og derved understøtte, at opkrævningen repræsenterer den pågældende Kundegruppe, grad af henførbarhed samt den primære fordelingsnøgle.

Eksempel:

Det kan eksemplificeres ved fordelingen af afskrivningsomkostninger til kompressorer i distributionssystemet. Baseret på de tidligere nævnte principper, er der tale om en Producentrelateret omkostning, idet aktivet faciliterer transport af gassen opstrøms. Der er tale om en omkostning, der er fast inden for året, og den primære påvirkning på omkostningen er størrelsen af mulig indfødnig, der skal kunne håndteres decentralt i distributionssystemet.

Tarifelementet, som skal opkræve de pågældende omkostninger, skal derfor sikre, at omkostningen opkræves hos den rette Kundegruppe og så vidt muligt repræsentere omkostningstypen gennem strukturen i Tarifelementet. I det pågældende eksempel vil omkostningen opkræves via den producentvendte Systemtarif, som opkræves på baggrund af Producentens aftalte Kapacitetsbehov, og understøtter derfor en rimelig, omkostningsægte opkrævning baseret på en gennemsigtig fordeling af de pågældende omkostninger.

På baggrund af de beskrevne principper vil Evidas omkostninger blive opdelt efter omkostningens art, den kundegruppe som foranlediger omkostningerne samt efter hvilket tarifelement, der i højeste grad vurderes at medføre en rimelig og omkostningsægte opkrævning. Nedenfor findes en visualisering af denne proces.

Figur1: Tilgang til fordeling af omkostninger.
Baseret på visualisering fra Green Power Danmarks Tarifmodel 3.0

5. Omkostningsanalyse

Evidas omkostninger fordeles med henblik på, at fordelingen er omkostningsægte, objektiv, ikke-diskriminerende, gennemsigtig og rimelig for kunderne, jf. kriterierne i Gasforsyningslovens § 37, stk. 2. Derfor opdeles Evidas omkostninger med henblik på at foretage en omkostningsægte fordeling af omkostningerne på de overordnede Kundegrupper og Tarifelementer. Opgørelsen er baseret på de omkostningskategorier, der er oplyst i Gasforsyningslovens § 37, stk. 1.

I nedenstående afsnit præsenteres først en opsummering af den endelige fordeling af Evidas omkostninger ud på de anmeldte Tarifelementer. Dernæst findes en gennemgang af de bagvedliggende omkostningskategorier og deres henførbare til de pågældende Kundegrupper og Tarifelementer.

Analysen er et øjebliksbillede af fordelingen af omkostninger, og denne vil naturligt ikke være statisk og ens fra år til år. Analysen har, udover at være grundlag for beregning af tarifniveauer, også til formål at få omkostningskategorierne til at afspejle omkostningerne med de ydelser, som Kunderne giver anledning til. Derfor vil en ændring i de faktiske omkostninger også afspejles i netop den ydelse, som Kunderne får. Metoden vurderes derfor at sikre omkostningsægtighed.

5.1. Opsummering af omkostningsfordeling på Kundegrupper

Med udgangspunkt i de tidligere beskrevne principper for omkostningsfordeling, er der lavet en fordeling af omkostninger baseret på henførbare til Kundegrupperne Aftagere og Producenter og videre på Tarifelementerne indenfor hver Kundegruppe. Fordelingen er foretaget med henblik på at understøtte, at Kundegrupperne dækker de omkostninger, som de giver anledning til.

Fordelingen uddybes yderligere ned på de pågældende Tarifelementer med henblik på at foretage en rimelig og ikke-diskriminerende fordeling af omkostninger til de Kunder i Kundegruppen, som giver anledning til omkostningerne.

Den overordnede omkostningsfordeling såvel til og inden for Kundegrupper ses nedenfor. Omkostningsfordelingen er baseret på nedenstående omkostningsanalyse med udgangspunkt i estimerede omkostninger for året 2025. Det forventes, at størrelser og fordelinger vil variere frem mod 2025, men principperne bag fordelingen vil være uændrede.

Tabel 4: Fordeling af omkostninger på Tarifelementer på baggrund af omkostningsanalysen.

Omkostningsfordeling		
	Andel (mDKK)	Andel af totale omk. (%)
Aftager (Volumen)	87	9%
Aftager (System - grundpris)	210	21%
Aftager (System - kapacitet)	359	35%
Aftager (Målerbetaling)	126	12%
Producent (System)	163	16%
Producent (Volumen)	67	7%
Total	1.012	100%

Aftagere

Indenfor Kundegruppen *Aftagere* er der foretaget en inddeling af omkostninger på de tre Tarifelementer: Målerbetaling, Volumentarif og Systemtarif.

Målerbetaling fremgår som et særskilt Tarifelement. Hensigten med en opdeling af omkostningerne til Aftagere med særligt fokus på målere, er at sikre, at de omkostninger, som er vurderet enten henførbare til måler, måling eller afregning og håndtering af kundeforholdet, så vidt muligt dækkes direkte efter målertypen og kundeforholdet.

De resterende omkostninger, som vurderes henførbare til distributionssystemets Aftagere, vil dækkes af enten den aftagervendte Systemtarif eller den aftagervendte Volumentarif.

Volumentariffen vil dække omkostningerne direkte henførbare til transport af gas samt agere som en fordelingsnøgle for en andel af systemomkostningerne, som kan henføres til Aftagerne. En stor andel af Evidas systemomkostninger er i høj grad faste og har ikke en entydig omkostningsdriver, dog vurderes det at være rimeligt, at Volumentariffen fortsat dækker en andel af disse omkostninger, idet driftsomkostninger til bl.a. vedligehold af systemets infrastruktur anses som værende delvist relateret til forbruget af gas i systemet.

Systemtariffen vil, ligesom Volumentariffen, fungere som en fordelingsnøgle for en andel af systemomkostningerne, som kan henføres til Aftagerne. Systemtariffen anses særligt anvendelig til fordeling af de faste omkostninger, som enten ikke har en entydig omkostningsdriver, og som vurderes repræsenteret i det at være Aftager i distributionssystemet, eller som kan repræsenteres gennem størrelsen på en Aftagers tilkobling og kapacitetsbehov.

Omkostningerne, som henføres til Systemtariffen er så vidt muligt inddelt i undergrupperne *Grundpris* og *Kapacitet*. Inddelingen skal tjene det formål at danne grundlag for hvor stor en andel af Systemtariffen, som opkræves af en fast grundbetaling og hvor stor en andel, som skal opkræves via den kapacitetsvariable del. Strukturen på opkrævningen uddybes i nedenstående afsnit 6.12. vedrørende Systemtariffen.

Som nævnt i ovenstående afsnit, anvendes Volumentariffen og Systemtariffen med henblik på at sikre, at fordelingen af særligt de systemrelaterede omkostninger er rimelig, uanset hvilken forbrugsadfærd, der opleves hos Aftageren. Dette refererer tilbage til, at Aftagerens belastning af distributionssystemet påvirker den andel af de relaterede omkostninger, som Aftageren skal betale.

Det vurderes, at Aftagernes belastning af distributionssystemet særligt kan variere gennem deres kapacitetsbehov og deres behov for faktisk transport af gassen. Derfor anses det som rimeligt at gøre brug af både Systemtarif og Volumentarif, idet Aftagernes forskellige måder at belaste distributionssystemet på derved kan repræsenteres.

Volumentarif som primær fordelingsnøgle for driftsomkostninger på kort sigt

Som anført i omkostningsanalysen i det følgende afsnit udgør de omkostninger, som umiddelbart vurderes direkte henførbare til transport af gassen, en mindre andel af Evidas samlede omkostninger.

Inkluderes endvidere de faste driftsomkostninger, som fordeles ligeligt på System- og Volumentariffen, dækker Volumentariffen 9% af det totale tarifgrundlag. Ses omkostningerne, der dækkes af Volumentariffen, som en andel af de samlede aftagervendte omkostninger, der dækkes af Aftagers System- og Volumentarif, så udgør selvsamme omkostninger 13%.

Det er p.t. ikke muligt at sammenkæde alle omkostninger med én eksakt omkostningsdriver på dele af Evidas driftsomkostninger. Evida anser det derfor som hensigtsmæssigt at tage en konservativ betragtning på andelen af omkostninger, der dækkes af Volumentariffen, og derfor vil Volumentariffen ved ikrafttrædelse indgå som den primære fordelingsnøgle for de omkostninger, der kan henføres til de net- og kontrolrelaterede driftsomkostninger.

Der vil i den forbindelse anvendes en ny fordeling, hvor det skønnes, at Volumentariffen dækker en større andel af de Aftagervendte omkostninger.

Evida har i den forbindelse set på de samlede omkostninger, som dækkes af Aftager via Systemtarif og Volumentarif – hvoraf Volumentariffen som udgangspunkt dækker 13%, som nævnt ovenfor. Det er her skønnet, at den procentvise andel bør øges til at dække 20% af den samlede sum af omkostninger, som skal dækkes af Aftager via Systemtarif og Volumentarif.

De 20% er et skøn, men vil betyde, at Volumentariffen vil være den primære fordelingsnøgle og dække størstedelen af de driftsomkostninger, hvor både Aftagernes Systemtarif og Volumentarif er vurderet som værende anvendelige fordelingsnøgler. Samtidig overholdes det fortsat, at Systemtariffen dækker alle omkostninger, hvor Systemtariffen vurderes som værende den eneste, mulige fordelingsnøgle.

Denne procentvise fordeling vil ændre sig med tiden til i højere grad at tildeles Systemtariffen, men det anses som en rimelig fordeling på kort sigt og ønskes på sigt at overgå til en opdeling på baggrund af omkostningsanalysen.

Med denne betragtning vil Volumentariffen dække 13% af det totale tarifgrundlag sammenlignet med de 9%, som er udgangspunktet i den nedenstående omkostningsanalyse, såfremt de faste driftsomkostninger fordeles ligeligt på Volumentariffen og Systemtariffen.

Ved løbende opfølgninger i årene efter implementering vil der foretages revideringer af, hvorvidt omkostningsfordelingen fortsat afspejles af den andel indtægter, der opkræves via Volumentariffen, eller om der er belæg for at enten hæve eller sænke andelen af indtægter, som opkræves via Volumentariffen med henblik på at afspejle de relaterede omkostninger.

Det skal her præciseres, at der udelukkende er tale om fordeling mellem variabel og fast tarif for Aftagere, og dermed ikke fordelingen mellem Aftagere og Producenter.

Metoden vurderes derfor at være rimelig og omkostningsægte, idet omkostningerne afholdes af den Kundegruppe, som giver anledning hertil.

En opsummering af omkostningsfordelingen inden for Kundegruppen Aftagere ses nedenfor:

Tabel 5: Fordeling af omkostninger for Aftagere

Omkostningsfordeling		
	Andel af totale omk. (%) Omkostningsanalysen	Andel af totale omk. (%) Volumen som primær nøgle for driftsomk.
Aftager (Volumen)	9%	13%
Aftager (System - grundpris)	21%	21%
Aftager (System - kapacitet)	35%	31%
Aftager (Målerbetaling)	12%	12%

Producenter

Inden for Kundegruppen *Producenter* er der foretaget en inddeling af omkostninger på de to Tarifelementer: Volumentarif og Systemtarif.

Volumentariffen vil dække de omkostninger, der i høj grad er henførbare til de faktiske mængder, som indføres i distributionssystemet. Det vil særligt være omkostninger relateret til elforbrug til kompressorer samt yderligere driftsomkostninger relateret til indfødningsmængder.

Systemtariffen vil dække de producentrelaterede omkostninger, som er forbundet med at holde distributionssystemet i drift. Det vil derfor dække over faste driftsomkostninger til vedligehold af bl.a. kompressorer og BMR-stationer, analyser af gaskvalitet samt en andel af afskrivning og forrentning af kompressorer, som delvist kommer Producenterne til gode.

En opsummering af omkostningsfordelingen inden for Kundegruppen Producenter ses nedenfor:

Tabel 6: Fordeling af omkostninger for Producenter

Omkostningsfordeling	
	Andel af totale omk. (%)
Producent (Volumen)	7%
Producent (System)	16%

Løbende opfølgning og justering af omkostningsfordeling

På baggrund af ovenstående metode for fordeling af omkostninger, er der med udgangspunkt i et øjebliksbillede lavet en fordeling af de estimerede omkostninger for året 2025. Som et led heri, er der for hvert Tarifelement opgjort andele for hvor stor en del af Evidas samlede omkostninger, som skal hentes pr. Tarifelement.

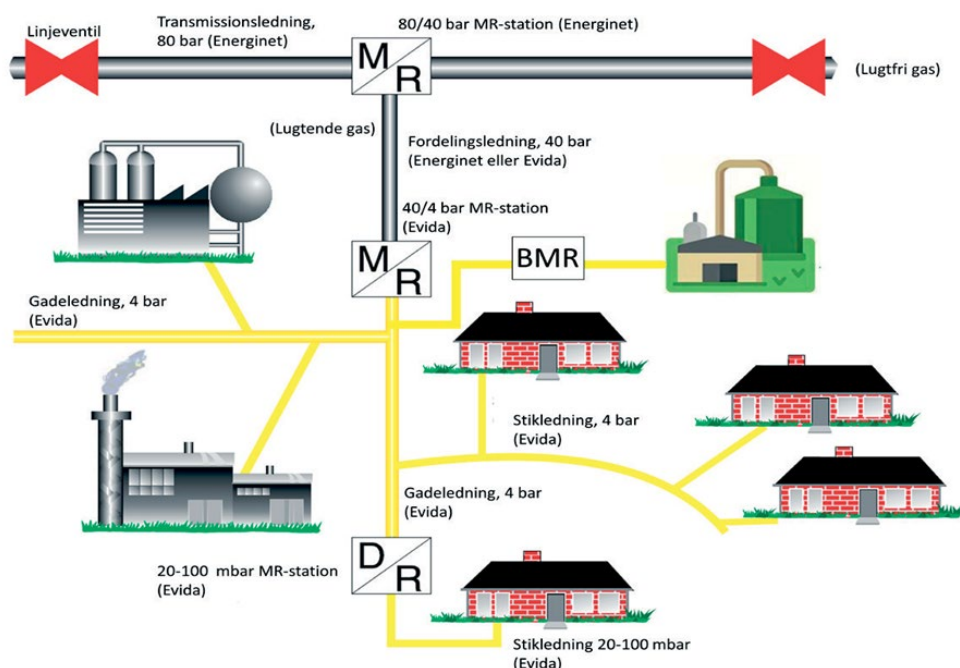
Principperne for fordelingen af omkostninger skal anses som en del af metodegodkendelsen, mens selve den procentvise fordeling af de samlede omkostninger vil variere år for år. Evida vil årligt følge op på, at de faktiske omkostninger hænger sammen med det faktisk opkrævede.

Der er i Evida en særlig opmærksomhed omkring den påvirkning, en fortsat udfasning af rumvarmekunder vil have på såvel kundegrundlaget som omkostningsgrundlaget. Tarifmetoden er udformet med henblik på bedre at kunne imødekomme disse ændringer, men det vurderes fortsat væsentligt, at Evida løbende foretager en opfølgning med henblik på eventuelle ændringer i omkostningsfordelingen, såfremt denne skulle ændre sig væsentligt over tid.

5.2. Fordeling af omkostninger

Opdelingen af omkostningerne tager udgangspunkt i de kendte benchmark-kategorier, idet disse netop fordeler omkostningerne på de aktiviteter, som omkostningerne giver anledning til, og som derfor danner grundlag for fordeling af omkostninger til de rette Kundegrupper og Tarifelementer.

Fordelingen ud fra benchmark-kategorier styrkes endvidere af en sammenholdelse med den tekniske oversigt over distributionssystemet, hvorfor flere dele af omkostningsbasen er drøftet med tekniske fagfolk i Evida for at sikre validitet mellem registreringer og de fordelinger, som dette giver anledning til. Den tekniske oversigt ser således ud:

Figur 2: Teknisk oversigt over distributionssystemet

Datagrundlaget

Analysen tager udgangspunkt i de realiserede data for 2022 korrigeret for dele, som enten ikke vil være aktuelle i 2025, eller som dækkes af anden opkrævning. Det skal bemærkes, at omkostningerne utvivlsomt vil have ændret sig frem mod 2024/2025, men det forventes ikke, at den relative fordeling mellem de enkelte grupper vil ændre sig væsentligt udover direkte relaterbare omkostninger til biogas/bionaturgas.

Det betyder, at der på baggrund af de korrigerede tal for 2022 skal fordeles 1.012 mDKK på tariffen, som fordeles således på elementer fra indtægtsrammen:

Tabel 7: Elementer fra indtægtsrammen til opkrævning gennem tariffen (Tarifgrundlaget)

Elementer fra indtægtsrammen	mDKK	Fordeling
Driftsomkostninger	520	51%
Afskrivninger	343	34%
Tilslutningsbidrag	-54	-5%
Forrentning	203	20%
I alt	1.012	100%

Nedenfor er de enkelte elementer beskrevet og fordelt på henholdsvis Aftager og Producent.

5.2.1. Driftsomkostninger

Driftsomkostninger udgør 51% af den samlede indtægtsramme og består af alt lige fra konkrete, direkte henførbare omkostninger til drift af distributionssystemet til omkostninger af mere administrativ karakter som f.eks. IT-omkostninger og kundeservice m.v.

Analysen tager udgangspunkt i den allerede anvendte og kendte fordeling af omkostninger på benchmark-kategorier, idet disse kategorier anses som værende det bedste målegrundlag for

fordeling af omkostninger. Nogle kategorier af omkostninger kan på denne måde fordeles direkte til en bestemt kundegruppe eller en bestemt del af systemet. Andre omkostninger kan dog ikke fordeles direkte, men må fordeles på anden vis, jf. nedenfor.

De enkelte benchmark-kategorier (BM) er behandlet således:

Drift og vedligeholdelsesomkostninger (BM 1-7)

Omkostningerne udgør 9% af de samlede driftsomkostninger og omfatter følgende:

- BM01 – Fordelingsnet
- BM02 – Distributionsnet
- BM03 – Stikledninger
- BM04 – MR-stationer
- BM05 – DR-stationer
- BM06 – Målere hos villakunder (G4-G6)
- BM07 – Målersystemer hos øvrige kunder (G10 og større)

BM 1 – 7 består i overvejende grad af specifikke arbejdshandlinger, som er direkte henførbare til specifikke tekniske installationer og de deraf afledte omkostninger. Ud fra den tekniske gennemgang kan omkostningerne direkte henføres til enkeltstående Tarifelementer for Aftagere.

BM 1-5 kan henføres til Volumen- og Systemtarif, mens BM6 og 7 henføres direkte til Målerbetalingen. Fordelingen mellem Volumen- og Systemtarif sker ud fra et skøn på 50% / 50%, idet der ikke kan ses en direkte sammenhæng med transporteret mængde, men omvendt vil der utvivlsomt også være et element af variable omkostninger.

Omkostninger til afkobling (andel af BM3 og BM6) er udeladt i ovenstående opgørelse, idet disse ydelser betales direkte. Endvidere er BM1-3 reduceret for ydelser, som dækkes af andre betalinger, som omfatter f.eks. overgravninger og omlægninger. Det skal endvidere bemærkes, at omkostninger forbundet med BMR-stationer er indeholdt i BM23 – biogas.

Fordelingen er direkte henførbare til faktiske aktiviteter og ydelser på konkrete installationer, hvorfor fordelingen vurderes at være omkostningsægte, rimelig og gennemsigtig.

Tabel 8: Fordeling af drifts- og vedligeholdelsesomkostninger (BM 1-7)

Producenter		Aftagere			
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	Total
0%	0%	28%	36%	36%	100%

Lovpligtigt tilsyn og rådgivning BM8

Omkostningerne udgør 2% af de samlede driftsomkostninger.

BM8-omkostninger kan fordeles på tre hovedgrupper ud fra de faktiske registreringer:

- Myndighedsarbejde henføres til Aftagere, idet kun en uvæsentlig grad kan tilskrives til Producenter samt til Aftagers Målerbetaling. Opgaverne omfatter bl.a. sagsbehandling af henvendelser fra VVS-branchen, varetagelse, udvikling og sikring af sikker anvendelse af forbrugerinstallationer, indberetninger af farlige hændelser og installationsfejl etc. samt endelig myndighedsbehandling af projekter. Fordeling er sket på baggrund af de anførte opgaver.
- Primært opgaver med kontrol af målere, som er et krav fra Sikkerhedsstyrelsen, og som derfor fordeles til Aftagerne som henholdsvis Målerbetaling og Systemtarif.

- Restbeløbet (ca. 10%) består af flere små typer af omkostninger, som er fordelt forholdsmæssigt efter ovenstående.

Omkostningsfordelingen mellem Aftagere og Producenter vurderes at være omkostningsægte ud fra ovenstående, mens fordelingen mellem Volumen- og Systemtarif indeholder mindre grad af skøn. Fordelingen af omkostninger på Aftagernes Målerbetaling er omkostningsægte og objektivt identificerbart, da der er tale om omkostninger, som afledes af aktiviteter direkte forbundet med kontrol af målerne som aktivgruppe.

Tabel 9: Fordeling af lovpligtigt tilsyn og rådgivning (BM 8)

Producenter		Aftagere			Total
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	
0%	0%	34%	33%	33%	100%

Overvågning BM9

Omkostningerne udgør 3% af de samlede driftsomkostninger, som er reduceret med omkostninger til overgravninger, som tredjemand (skadevolder) har betalt for.

BM9-omkostninger kan fordeles på tre hovedgrupper ud fra de faktiske registreringer:

- Generelt registreret tidsforbrug til overvågning m.v. er skønsmæssigt vurderet til, at 30% genereres af Producenter og 70% af Aftagere. Fordelingen er baseret på de henvendelser og typer af opgaver, som omkostningerne giver anledning til.
- Omkostninger til overvågningssystemer hænger sammen med antallet af stationer og kompressorer. På baggrund af dette er fordelingen 8% til Producenter (kompressorer) og 92% til Aftagere (stationer).
- Restbeløb (ca. 25%) består af flere mindre typer af omkostninger, som er fordelt forholdsmæssigt efter ovenstående.

Omkostningsfordelingen mellem Aftagere og Producenter anses som omkostningsægte, mens fordelingen mellem måler- og systemtarif indeholder mindre grad af skøn. Fordelingen vurderes at være i overensstemmelse med Gasforsyningslovens § 37, stk. 2, om omkostningsægtighed, idet omkostningerne er fordelt på en måde, så de Kunder, der giver anledning til omkostningerne, betaler herfor. Opdelingen vurderes endvidere at være rimelig og ikke-diskriminerende, idet alle Kunder inden for samme Kundetype betaler de samme omkostninger.

Tabel 10: Fordeling af overvågning (BM 9)

Producenter		Aftagere			Total
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	
22%	0%	0%	39%	39%	100%

Kvalitetssikring BM 10

Størrelsen er uvæsentlig og vurderet henførbart til Aftagerne som en del af Volumentariffen, idet denne ikke vurderes at have noget med Producenter at gøre.

Fælles netudgifter BM 11

Omkostningerne udgør 3% af de samlede.

BM11-omkostninger kan fordeles på flere hovedgrupper ud fra de faktiske registreringer:

- Omkostninger til dynamisk netplanlægning fordeles ligeligt mellem Producenter og Aftagere. Fordelingen sker ud fra, at netplanlægning udføres til gavn for både Aftager og Producent, og at denne planlægning vedrører det samlede net.
- Timeforbrug til varme- og netplanlægning samt tilpasning af gassystemet er rettet mod Aftagere og henføres fuldt ud hertil. Dette hænger stærkt sammen med ændring af forbrug hos private såvel som virksomheder (Aftagere), men har ingen betydning for Producenter.
- Afgivelse af ledningsoplysninger er rettet mod Aftagere og henføres fuldt ud hertil. Dette gøres på baggrund af, at det ikke er Producenter, men Aftagere, som indhenter disse oplysninger i forbindelse med ændret varmforsyning.
- Omkostninger til drift af driftscentre er en blanding af flere forskellige opgaver af mere administrativ karakter og fordeles derfor som omtalt nedenfor under BM16.
- Generelle omkostninger til drift af distributionssystemet, herunder diverse tarifanalyser anses som opgaver af administrativ karakter og fordeles som omtalt nedenfor under BM16.
- Restbeløb (ca. 25%) består af flere mindre typer af omkostninger, som er fordelt forholdsmæssigt efter ovenstående.

Omkostningsfordelingen mellem Aftagere og Producenter anses således som værende omkostningsægte, idet fordelingen er baseret på hvilken Kundegruppe, der giver anledning til omkostningerne. Fordelingen mellem Målerbetaling og Systemtarif indeholder en mindre grad af skøn, men de foretagne skøn vurderes at være rimelige med de anførte begrundelser.

Tabel 11: Fordeling af fælles netudgifter (BM 11)

Producenter		Aftagere			
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	Total
12%	0%	0%	44%	44%	100%

BM 12 – Ikke relevant, idet der ikke er registreret omkostninger.

Transportafregning BM 13

Omkostningerne udgør 6% af de samlede driftsomkostninger.

BM13-omkostninger fordeles således ud fra de faktiske registreringer:

- Overordnet er der tale om omkostninger til afregning af Kunderne, som fuldt ud henføres til målere. Fordelingen er sket ud fra, at omkostninger genereres som følge af kundeforholdet og dermed de enkelte målere. Der vil dog fremadrettet være en omkostning til afregning af Producenter, som dog er uvæsentlig og derfor er medtaget.
- BM13 omfatter også omkostninger til måledata, herunder især beregninger af brændværdier. Det er ud fra faktisk anvendt tid for medarbejdere vurderet, at denne del udgør ca. 2% af omkostningerne i BM13, som er fordelt til Producenter.

Omkostningsfordelingen mellem Aftagere og Producenter vurderes at være rimelig og omkostningsægte, idet omkostningerne er fordelt på Kundegrupperne ud fra hvilken Kundegruppe, der giver anledning til omkostningerne (eller størrelsen heraf). Fordelingen vurderes endvidere at være ikke-diskriminerende, idet omkostningerne betales af Kundegrupperne som helhed, hvor Kunderne er hinandens forudsætninger.

Tabel 12: Fordeling af transportafregning (BM 13)

Producenter		Aftagere			
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	Total
0%	2%	98%	0%	0%	100%

IT-systemer BM 14

Omkostningerne udgør 7% af de samlede driftsomkostninger.

Omkostningerne dækker over både en række faste omkostninger og en række enkeltstående driftsprojekter. Omkostningerne er af meget generel karakter og er derfor vanskelige at henføre til de specifikke Tarifelementer og Kundegrupper. Eksempelvis vedrører lidt under halvdelen af omkostningen ERP-systemer, herunder licenser, som kan henføres til alle Tarifelementer.

Generelt påvirker målere ikke i særlig grad IT-omkostningerne, ligesom det er forudsat, at en del af fællesomkostningerne allerede er registeret som biogasomkostninger (BM 23), som dækkes af Producenterne. Derfor henføres 90% af omkostningen til Aftagerne, mens den resterende del fordeles ligeligt mellem Producenter og Målerbetaling.

Fordelingen anses som omkostningsægte, idet Producenter og målere ikke anses at være de primære drivere på IT-omkostninger, hvorfor Aftagerne betaler omkostningerne, da Aftagerne vurderes at give anledning til de konkrete omkostninger. Omkostningen anses at være af så fast karakter, at den kun fordeles til Systemtarif og ikke til Volumentarif.

Tabel 13: Fordeling af IT-systemer (BM 14)

Producenter		Aftagere			
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	Total
5%	0%	5%	90%	0%	100%

Overordnede tekniske aktiviteter BM 15

Omkostningerne udgør 1% af de samlede driftsomkostninger.

Omkostningen dækker overvejende omkostninger fra Dansk Gasteknisk Center A/S. Det vurderes, at omkostninger har karakter af omkostninger under BM 11 - Fælles netudgifter, og derfor skal fordeles mellem Producenter og Aftagere med samme fordelingsnøgle, hvilket vurderes at være den mest rimelige og gennemsigtige metode.

Tabel 14: Fordeling af overordnede tekniske aktiviteter (BM 15)

Producenter		Aftagere			
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	Total
12%	0%	0%	44%	44%	100%

Generel administration BM 16

Omkostningerne udgør 10% af de samlede driftsomkostninger.

Omkostningerne dækker over både stabsfunktioner og øvrige poster, som ikke passer i de øvrige omkostningsgrupper. Der kan nævnes overordnet ledelse, økonomi og jura, sikkerhed, kundeservice, IT-service m.v.

Disse omkostninger er ikke mulige at fordele ud fra registreringer og sker derfor ud fra følgende grundlag:

- Fællesomkostningerne relateret til biogas, og dermed producentrelateret, er i meget høj grad registreret under BM23 – biogas. Det betyder, at Producenter allerede er belastet af en stor del af denne type af omkostninger.
- Måleres påvirkning af administrationsomkostninger er vurderet til at være uvæsentlig, og der er derfor ikke fordelt yderligere hertil.
- Derfor henføres 95% af omkostningen til Aftagerne, mens den resterende del fordeles til Producenterne ud fra mængden af Kunder samlet set

Fordelingen anses ud fra ovenstående at værende omkostningsægte ud fra de givne kriterier, som dog indeholder elementer af vurderinger og skøn. Omkostningen anses at være af så fast karakter, at den kun fordeles til Systemtarif og ikke til Volumentarif.

Tabel 15: Fordeling af General administration (BM 16)

Producenter		Aftagere			
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	Total
5%	0%	0%	95%	0%	100%

Øvrige driftsomkostninger (BM 17-21)

Omkostningerne udgør 2% af de samlede driftsomkostninger og omfatter følgende:

- BM17 – målerdifferencer
- BM18 – debitortab
- BM19 – Gasforbrug til forvarmning af MR-stationer
- BM20 – elforbrug til drift af MR-stationer
- BM21 – Ejendomsskat på gasførende stationer

Omkostningerne dækker over en række energiomkostninger (el og gas) til drift af MR-stationer, ejendomsskat og debitortab. Omkostningerne kan henføres direkte til Aftagerne. Ved en senere opdatering kan det dog være nødvendigt at fordele en del af debitortabet til Producenterne.

Fordelingen anses som omkostningsægte, idet omkostningerne kan henføres direkte til Aftagerne. Omkostninger fordeles udelukkende til Volumentariffen, idet omkostningerne anses at være af en art, som varierer med volumen.

Tabel 16: Fordeling af øvrige driftsomkostninger (BM 17-21)

Producenter		Aftagere			
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	Total
0%	0%	0%	0%	100%	100%

Myndighedsbetjening BM 22

Omkostningerne udgør 1% af de samlede driftsomkostninger. Omkostningen er hovedsageligt gebyrer fra myndigheder til dækning af deres omkostninger til kontrol med distributionselskaberne.

Omkostningerne er vurderet at vedrøre både Producenter og Aftagere, da myndighedernes behandling og kontrol generelt vedrører alle Kunder. Fordelingen er dog vurderet til i overvejende grad at være vedrørende Aftagerne, ud fra dels at de vægter højest i antal og dels at nogle af disse kontrolforanstaltninger mest er til for Aftagernes skyld. Derfor henføres 95% af omkostningen til Aftagerne, mens den resterende del fordeles til Producenterne.

Fordelingen kan ikke direkte fordeles mellem Aftagere og Producenter, men anses dog ud fra ovenstående at være omkostningsægte.

Tabel 17: Fordeling af myndighedsbetjening (BM 22)

Producenter		Aftagere			Total
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	
5%	0%	5%	90%	0%	100%

Biogas BM 23

Omkostningerne udgør 9% af de samlede driftsomkostninger, som er reduceret med de direkte af Producenterne allerede betalte ydelser.

Omkostningen er 100% henført til biogas og dermed til Producenterne. Omkostningerne er opstået som følge af biogastilslutning og giver hvert år en direkte forhøjelse i indtægtsrammen, da det er omkostninger, som historisk ikke har været indarbejdet. Omkostningerne består i hovedtræk af:

- El-omkostninger til kompressorer
- Omkostninger til forebyggende/afhjælpende vedligehold og generel kompressordrift
- En række øvrige omkostninger, som er direkte henførbare til biogas-produktion

Omkostningsfordelingen til Producenterne vurderes på baggrund af ovenstående at være rimelig og omkostningsægte, idet Producenterne giver anledning til de pågældende omkostninger. Fordelingen mellem Systemtarif og Volumentarif er sket ud fra, at omkostninger til el er fuldt henførbare til volumen, mens resten er fordelt ligeligt mellem System- og Volumentarif, idet der er et element af begge heri.

Tabel 18: Fordeling af biogas (BM 23)

Producenter		Aftagere			Total
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	
25%	75%	0%	0%	0%	100%

5.2.2. Afskrivninger

Afskrivningerne er opgjort som de forventede afskrivninger for 2023, men vil være påvirket af fremtidigt investeringsniveau og -art.

Oprindelig har de regulatoriske afskrivninger ikke været fordelt ud på de enkelte grupper, da der regulatorisk ikke har været incitament hertil. Anlæg er dog opdelt på grupper, som gør det muligt at fordele afskrivningerne således:

Tabel 19: Afskrivningskategorier

Gruppe	Fordeling	Fordeling i %
Maskiner, udstyr, biler	Aftagere	0%
Biogas	Producent	28%
Distributionsnet	Aftagere	41%
Målere	Målere	7%
MR-stationer	Aftagere	11%
Abandonment	Aftagere	2%
Software	Som BM14	11%
I alt		100%

Fordelingen anses som omkostningsægte, idet fordelingen på grupper følger de samme principper, som er anvendt ovenfor for driftsomkostninger.

Tabel 20: Fordeling af afskrivninger

Producenter		Aftagere			
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	Total
28%	0%	8%	64%	0%	100%

5.2.3. Tilslutningsbidrag (modregnes)

Periodiserede tilslutningsbidrag er modtaget i forbindelse med henholdsvis biogas- og stikledningsinvesteringer.

Tilslutningsbidragene dækker over Aftageres og Producenters delvise betaling for anlæg. Disse indtægtsføres i takt med afskrivningerne over en årrække, og tilslutningsbidraget modregnes i afskrivninger, således Aftagere og Producenter ikke kommer til at betale for det samme flere gange.

Fordelingen anses som omkostningsægte, idet fordelingen følger den tilsvarende fordeling på afskrivninger.

Tabel 21: Fordeling af tilslutningsbidrag

Producenter		Aftagere			
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	Total
70%	0%	0%	30%	0%	100%

5.2.4. Forrentning

Der er anvendt samme fordelingsprincip som for afskrivninger, idet grundlaget for beregning af forrentning er saldoen på anlæg:

Tabel 22: Forrentningskategorier

Gruppe	Fordeling	Fordeling i %
Grunde	Aftagere	0%
Maskiner, udstyr, biler	Aftagere	0%
Biogas	Producent	30%
Distributionsnet	Aftagere	56%
Målere	Målere	4%
MR-stationer	Aftagere	6%
Abandonment	Aftagere	0%
Software	Som BM14	4%
I alt		100%

Fordelingen anses som omkostningsægte, idet fordelingen på grupper følger de samme principper, som er anvendt ovenfor for driftsomkostninger.

Tabel 23: Fordeling af forrentning

Producenter		Aftagere			
Systemtarif	Volumentarif	Målerbetaling	Systemtarif	Volumentarif	Total
30%	0%	4%	66%	0%	100%

6. Opbygning af tarifstrukturen

Opbygningen af den metodeanmeldte tarifstruktur består af en række Tarifelementer indenfor hver Kundegruppe. De aftagervendte Tarifelementer består af en Volumentarif, Systemtarif og Målerbetaling. Den producentvendte Indfødningsstarif består af en Volumentarif og Systemtarif. Afsnittet har til formål at uddybe de respektive Tarifelementer og deres rolle i tarifstrukturen.

6.1. Aftagervendte Tarifelementer

6.1.1. Volumentarif (aftagervendt)

Den aftagervendte Volumentarif vil sammen med den aftagervendte Systemtarif og Målerbetaling udgøre Tarifelementerne i Evidas aftagervendte tariffer.

Volumentariffen har to overordnede formål:

1. At agere som fordelingsnøgle for opkrævning af en andel af faste driftsomkostninger, der afledes af distributionssystemets Aftagere.
2. At dække de omkostninger, der vurderes direkte henførbare til transport af gas til Aftagerne.

Volumentariffen anses som en relevant fordelingsnøgle til at opkræve en andel af Evidas faste omkostninger, idet en andel af de faste driftsomkostninger vurderes, om end ikke direkte henførbare så værende relaterede til mængderne af gas, der forbruges.

Omkostninger som ekstraordinært drift- og vedligehold, tilsyn og netrelateret administration afledes af et kundeforhold eller en aktivitet, som beror på, at der er transporteret gas. Det vurderes derfor rimeligt og omkostningsægte at dække systemrelaterede omkostninger af denne type via en Volumentarif.

Dertil sikrer kombinationen af en Volumentarif i samspil med Systemtariffen, at Evidas tarifstruktur repræsenterer de to primære aspekter, hvorunder en Aftager vurderes som værende en større eller mindre bruger af distributionssystemet: hvor meget kapacitet Aftageren reserverer, og hvor stort et gasforbrug Aftageren har. Opdelingen i en Volumentarif og en Systemtarif vurderes således at være rimelig og omkostningsægte.

Med en Volumentarif, der historisk har dækket 85-90% af Evidas tarifgrundlag, vurderes det, at en fortsættelse af en Volumentarif, om end som en mindre del af Aftagerens regning, vil udgøre et kendt element i Aftagerens regning og derved understøtte en let forståelig og gennemsigtig tarif.

Den overordnede struktur

Hvor volumentariffen hidtil i Evida har været bygget op som en bloktarif⁸, ønskes der fremadrettet en flad tarif med én sats pr. Nm³ gasforbrug. Omkostningen pr. Nm³ gasforbrug vil derfor hverken øges eller reduceres ved stigende gasforbrug, men holdes stabil uagtet forbrugsmængden.

Der anmeldes derfor en Volumentarif, hvor satsen pr. Nm³ gasforbrug er uændret, uanset Aftagerens gasforbrug. Nedenfor ses eksempler på den beskrevne tarifstruktur, samt en sammenligning af den flade tarifstruktur og den eksisterende bloktarif.

⁸ Ved en bloktarif vil prisen pr. Nm³ gasforbrug falde, jo større gasforbruget er. Den faldende sats vil udelukkende gøre sig gældende for de Nm³, der forbruges indenfor et mængdeinterval. Alle kunder vil derfor betale samme pris for den første Nm³ gas, uagtet hvor stort et forbrug de har. Dette adskiller sig fra en trappetarif, hvor det fulde gasforbrug afregnes til en lavere sats ved højere gasforbrug.

Tabel 24: Sammenligning af volumentarif

	Evida Nord 01.04.2023	Evida Syd 01.04.2023	Evida Fyn 01.04.2023	Evida Fra 01.01.2025
Sammenligning - Blok tarif og flad tarif (trin og satser – kr./m³ ekskl. moms)				
0-6.000 m ³	0,852	1,996	1,521	0,1
6.001-20.000 m ³	0,852	1,996	1,521	0,1
20.001-75.000 m ³	0,852	1,857	1,437	0,1
75.001-150.000 m ³	0,503	1,206	0,823	0,1
150.001-300.000 m ³	0,308	0,675	0,455	0,1
300.001-800.000 m ³	0,219	0,51	0,351	0,1
800.001-5.000.000 m ³	0,219	0,51	0,316	0,1
5.000.001-10.000.000 m ³	0,219	0,51	0,179	0,1
10.000.001-15.000.000 m ³	0,219	0,254	0,179	0,1
15.000.001-35.000.000 m ³	0,219	0,354	0,161	0,1
>35.000.000 m ³	0,209	0,336	0,161	0,1
Størrelsesforhold mellem laveste/højeste trin	Faktor 4,15	Faktor 5,9	Faktor 9,75	Faktor 1

Den nuværende anvendelse af en bloktarif har været relevant i en situation, hvor Volumentariffen var det primære tarifelement. Her vil de flere trin i bloktariffen afspejle en omkostningsstruktur med en høj andel faste omkostninger. Det sker, idet satsen pr. Nm³ for de første Nm³ gasforbrug har været særlig høj relativt til de yderligere trin i bloktariffen, hvorfor de første trin i bloktariffen har karakter af en "fast" betaling i modsætning til de øvre trin, som i højere grad afspejler en marginalomkostning ved transport af gassen.

Det vurderes dog, at introduktionen af et yderligere Tarifelement i form af Systemtariffen vil sikre, at de faste omkostninger afledt af Aftagerens tilkobling eller størrelse på kapacitetsbehov er dækket, hvorfor logikken med en blokstruktur ikke længere findes nødvendig. Ændringen af strukturen på Volumentariffen skal derfor ikke ses isoleret, men i stedet i sammenhæng med Systemtariffen i en ny tarifstruktur.

Baggrunden for en flad Volumentarif er videre, at omkostninger, som er direkte variable efter volumen, udgør en mindre andel af de samlede omkostninger. Derfor bør andelen af Evidas omkostninger, som dækkes af en Volumentarif, også udgøre en mindre del af den samlede tarifopkrævning. Samtidig er det hensigten at repræsentere Evidas omkostningsbase, som dækkes af Volumentariffen som fordelingsnøgle. Da Evida har en høj andel faste omkostninger, der hverken er direkte afhængig af forbrug eller kapacitet, bør en andel af tariffen sikre, at der på tværs af alle gasforbrugere (Aftagerne) bidrages hertil, eftersom en andel af driftsomkostningerne indirekte kan være afledt af transporterede mængder gas.

Ændringen vurderes som værende rimelig og omkostningsægte, idet Volumentariffen fortsat dækker de direkte henførbare omkostninger til transport af gassen samt en andel af Evidas faste omkostninger, hvor transporten af gassen vurderes som værende en rimelig fordelingsnøgle, idet selve transporten af gas også forventes at være relateret til dele af Evidas faste omkostninger.

I afsnit 8 *Brugerøkonomiske eksempler* præsenteres eksempler på den konkrete udformning, som vil opleves af distributionssystemets Aftagere.

6.1.2. Systemtarif (aftagervendt)

Systemtariffens primære formål er at agere fordelingsnøgle for opkrævning af den større andel faste systemomkostninger, der afledes af distributionssystemets Aftagere.

Hvor Volumentariffen har et sekundært mål i at sikre, at de marginale, variable omkostninger til transport af gassen bliver opkrævet på omkostningsægte vis, er formålet med Systemtariffen særligt at fordele de faste omkostninger, som forbindes med at drive og stille distributionssystemet til rådighed for systemets Aftagere. Dette er repræsenteret gennem to dele i Systemtariffen:

1. Faste omkostninger som primært relateres til det at være Aftager i distributionssystemet.
2. Faste omkostninger som primært relateres til størrelsen på den kapacitet, en Aftager har.

Disse hensyn præsenteres som to andele af Systemtariffen: *Grundpris* og *Kapacitetsafhængigt element*.

Systemtariffen opbygges som en betaling, der dels bygger på en fast grundpris samt en del, der er variabel efter Aftagerens årlige, maksimale kapacitetsbehov. Fastsættelsen af kapacitetsbehovet vil variere mellem typen af Aftagere baseret på tilgængeligheden af måling på Aftageren samt Aftagerens belastning af systemet.

6.1.2.1. Systemtariffens Grundpris

Systemtariffens *faste Grundpris* vil være relateret til de omkostninger, som forbindes med at drive distributionssystemet uagtet størrelsen på den enkelte Aftager. En række omkostninger forbundet med IT-systemer, administration og myndighedsbetjening vurderes ikke at have en entydig omkostningsdriver og vurderes derfor heller ikke at være omkostningsægte at opkræve gennem størrelsen på Aftagerens forbrug eller kapacitet.

Derved vil der være et grundtrin/grundpris på Systemtariffen, som belaster alle distributionssystemets Aftagere ligeligt. Størrelsen på den faste del af Systemtariffen er afledt af summen af de faste omkostninger samt antallet af Aftagere i distributionssystemet.

Tarifelementets opbygning

Den *faste Grundpris* i Systemtariffen vil have én fast sats pr. tilkobling og vil derfor ikke være variabel efter størrelsen på tilkoblingen.

Størstedelen af Evidas IT- og administrationsrelaterede omkostninger fordeles derfor ligeligt ud på alle distributionssystemets Aftagere. Den ligelige fordeling på tværs af alle Aftagere skyldes, at der ikke er fundet belæg for, at en specifik type af Aftagere giver yderligere anledning til de pågældende omkostningskategorier end andre⁹.

Grundprisen i den aftagervendte Systemtarif vurderes således at være i overensstemmelse med kriterierne i Gasforsyningslovens § 37, stk. 2, idet Grundprisen er fastsat på baggrund af de omkostninger, Aftagerne giver anledning til. Metoden vurderes således at sikre omkostningsæghed, og at opkrævningen sker på baggrund af en rimelig, gennemsigtig og ikke-diskriminerende opdeling.

⁹ Der er i denne betragtning taget højde for, at der via Producentens Systemtarif samt Aftagers Målerbetaling dækkes en andel af IT-omkostninger, som vurderes afledt heraf.

6.1.2.2. Systemtariffens Kapacitetsafhængige element

Det vurderes, at en stor andel af Evidas omkostninger primært afledes af løbende at stille distributionssystemet til rådighed for systemets Aftagere – her afledt af de størrelser kapacitet, som distributionssystemet er dimensioneret efter, uagtet størrelsen på Aftagernes forbrug.

For at understøtte en omkostningsægte og rimelig opkrævning af omkostningerne, indføres derfor et kapacitetsbaseret Tarifelement, hvor Aftagerne opkræves for deres relative andel af de samlede omkostninger, baseret på den kapacitet der skal være til rådighed for dem.

Omkostningerne, som vurderes hensigtsmæssige at fordele efter kapacitet, vil særligt være en andel netrelaterede driftsomkostninger, planlagt tilsyn og kontrol samt afskrivninger på net og MR-stationer. Disse omkostninger vurderes mere henførbare til den mængde kapacitet, der findes hos Aftagerne, fremfor at være henført til selve kundeforholdet.

Det vurderes at en Aftager med et stort kapacitetsbehov har et relativt større brug af systemet end en Aftager med et mindre kapacitetsbehov, og det vurderes derfor også at være rimeligt, at en større Aftager dækker en større andel af de faste, kapacitetsrelaterede omkostninger.

Den Kapacitetsafhængige del af Systemtariffen vil have én fast sats pr. enhed kapacitet, dvs. en lineær udvikling i Aftagerens betaling baseret på Aftagerens ønskede kapacitetsbehov. Der er umiddelbart ikke fundet belæg for at indføre en progressiv eller degressiv sats, hvorfor tariffen ikke vil have yderligere opdeling i trin eller satser.

Ræsonnementet for én sats med en lineær udvikling efter størrelsen af kapacitetsbehov er baseret på et ønske om, at der er samme sats for de "første" og "sidste" enheder af kapacitet. Dette ud fra tankegangen, at en enhed kapacitet har samme værdi i systemet, uagtet om det afledes af en mindre eller større Aftager.

Dette repræsenterer også de aktuelle forhold i systemet: Er der eksempelvis et ønske om tilkobling af en ny Aftager i et delnet med trang kapacitet, vil det have samme værdi, om én Aftager reducerer sit kapacitetskrav i spidsbelastningspunktet med 10 enheder, eller om 5 Aftagere gør det selv samme med 2 enheder pr. styk, givet at der er samtidighed i brugen af systemet. Det vurderes derfor rimeligt, omkostningsægte og ikke-diskriminerende, at hver enhed kapacitet tildeles den samme værdi uagtet hvilken type Aftager, der giver anledning til den.

En større andel af omkostninger, der vurderes relaterede til kapacitet, vil være faste og relativt stabile over tid. Omkostningen ved den marginale kapacitetsenhed (Nm^3/time) vil generelt ikke have en løbende udvikling. Den forventes enten at være meget lav, såfremt der netberegningmæssigt vurderes ledig kapacitet i det pågældende delnet. Omvendt vil den være meget høj, såfremt der ikke er kapacitet i det pågældende delnet, idet muliggørelsen af øget kapacitet vil kræve lokale netforstærkninger.

Kapacitetselementet bliver et gradvist mere relevant mål eller fordelingsnøgle, idet en større andel af Evidas Aftagere vil have reduceret forbrug, om end de stadig vil bibeholde samme eller lignende kapacitetsbehov.

Fastsættelse af Aftagernes kapacitetsbehov til fordeling af omkostninger

Måden, hvorpå kapacitetsbehovet og den relative andel af tarifgrundlaget, en Aftager skal dække, fastsættes, vil afhænge af typen af Aftager.

Generelt vil større Aftagere med fjernaflæsningsudstyr fastlægge deres årlige, ønskede kapacitetsbehov, i første omgang på baggrund af den aftalte kapacitet fra Aftagerens distributionsaftale, og efterfølgende på baggrund af et eventuelt revideret behov fra Aftageren.

Der vil løbende foretages måling af Aftagernes timeværdi med henblik på opfølgning af, hvorvidt Aftagerne overholder deres indmeldte maksimale kapacitetsbehov.

Aftagere, der ikke fjernaflæses, vil korrigeres og afregnes efter en andel af deres tilgængelige tekniske kapacitet, defineret af deres installerede måler. Det vurderedes ikke at være rimeligt, at Aftagere uden fjernaflæsning afregnes efter den tekniske, maksimale kapacitet for deres tilkobling, hvorfor der er lavet et skøn på, at Aftagerne udnytter 75% af deres tilslutningskapacitet. Dette understøttes af, at Aftagerne betaler for en kapacitet, som ligger inden for deres behov, givet den måler, der blev aftalt ved tilkobling, uden at det forventes, at den maksimale kapacitet udnyttes.

Vurderingen af 75% af maksimal kapacitet er foretaget ud fra et skøn. Der er dog foretaget en analyse af det faktiske forbrug for en mindre andel af Aftagerne, som understøtter, at målerens tekniske, maksimale kapacitet sjældent udnyttes. Samtidig vurderes det rimeligt, at der ikke anvendes en meget lavere andel af den maksimale, tekniske kapacitet, idet det fortsat ønskes, at Aftagerens estimerede kapacitet afspejler det mulige kapacitetsbehov, Aftageren har.

Det vil i visse tilfælde være muligt for en Aftager at tilvælge at blive fjernaflæst, jf. Evidas distributionsbetingelserne. Ved fjernaflæsning vil Aftageren selv afholde de relaterede omkostninger hertil, jf. Evidas metodeanmeldelse af priser og gebyrer.

Da det kapacitetsrelaterede element i Systemtariffen skal sikre, at Aftagerne afholder en rimelig andel af omkostningerne til vedligeholdelse af distributionssystemet, er det valgt at anvende en minimumssats for bidraget. Det betyder, at tilkoblinger som minimum vil antages at have en belastning svarende til den gennemsnitlige tilkobling blandt de små, ikke-timeaflæste kunder¹⁰. Dette skyldes, at en Aftager med en G1,6 eller en G2,5 måler ikke giver mindre andledning til vedligeholdelse og udbygning af distributionssystemet end en G4-måler.

Et eksempel på opgørelsen af kapacitet for de forskellige typer af Aftagere ses nedenfor:

Tabel 25: Metode til fastsættelse af Aftagers kapacitet

Aftagertype	Kontraktuelt aftalt kapacitetsbehov	Måler størrelse	Målers tekniske kapacitet	Kapacitet til opkrævning
Ikke-fjernaflæst	-	G2,5	4 m ³ /time	4,5 m ³ /time
Ikke-fjernaflæst	-	G4	6 m ³ /time	4,5 m ³ /time
Ikke-fjernaflæst	-	G16	25 m ³ /time	18,75 m ³ /time
Ikke-fjernaflæst	-	G100	160 m ³ /time	120 m ³ /time
Fjernaflæst	500 m ³ /time	-	-	500 m ³ /time

Tabellen opsummerer følgende principper, som Aftagernes kapacitetsbehov fastsættes efter:

- Hvis Aftageren har fjernaflæsningsudstyr, anvendes Aftagerens kontraktuelle, maksimale kapacitetsbehov.
- Hvis Aftageren ikke er fjernaflæst, anvendes Aftagerens måler som repræsentation af Aftagerens maksimale kapacitetsbehov. Der anvendes et skøn på 75% af målerens tekniske, maksimale kapacitet.
- Hvis Aftageren er af typen *små, ikke-timeaflæste kunder*, så anvendes der en fælles minimumssats for kapacitetsbehov baseret på den mest udbredte måler i gruppen.

¹⁰ Den mest udbredte og anvendte måler blandt de små, ikke-timeaflæste kunder er en G4-måler.

Fastsættelsen af Aftagernes kapacitetsbehov og derigennem deres relative andel af kapacitetsrelaterede omkostninger vil med udgangspunkt i ovenstående metode baseres på målbare og identificerbare kriterier inden for henholdsvis de fjernaflæste og ikke-fjernaflæste Aftagere.

Fastsættelse af kapacitet (for fjernaflæste Aftagere)

I forbindelse med introduktionen af Systemtariffen, er der videre et ønske om, at Aftagerens kapacitetsbehov opgøres årligt og forud for det næstkommende år, hvor Aftageren har det indmeldte kapacitetsbehov. Dette vil gøre sig gældende for Aftagere med installeret fjernaflæsningsudstyr.

Kapacitetsbehovet vil som minimum være gældende for hele det næstkommende år. Kapacitetsbehovet fastsættes altså på forhånd med henblik på at afspejle den funktion, en kapacitetsafhængig tarif har, nemlig at distributionssystemets Aftagere tilkendegiver den kapacitet, de har behov for i den kommende periode med henblik på en rimelig fordeling af de relaterede omkostninger. Dette skal understøtte gennemsigtighed i Aftagernes brug af systemet, sikre at omkostninger fordeles på et rimeligt og gennemsigtigt grundlag og sikre bedre planlægning for Evida og derved understøtte en mere effektiv drift af distributionssystemet. Evida fastsætter en frist for indmeldelse af kapacitetsbehovet, og fristen fastsættes med hensyn til hensigtsmæssig planlægning og administration af tarifstrukturen for Evida.

Det vil for Aftagere med fjernaflæsningsudstyr ikke være muligt at nedjustere kapacitetsbehovet for en igangværende periode inden for den igangværende periode, men det vil være muligt for Aftageren ikke at udnytte det indmeldte kapacitetsbehov fuldt ud. Har Aftageren et ønske om at opjustere kapacitetsbehovet inden for en igangværende periode, vil der for den opjusterede kapacitet tillægges en yderligere betaling, der beskrives nærmere nedenfor. En opjustering af kapacitetsbehovet vil kræve, at der er tilstrækkelig tilgængelig kapacitet i systemet.

Opkrævningen af Systemtariffens kapacitetsselement vil ske løbende i takt med Aftagerens eksisterende afregningstidspunkter. En løbende opkrævning vil understøtte, at Evida løbende får opkrævet indtægter rettidigt i forhold til tidspunktet for, hvornår omkostningerne indtræffer. Dette har tidligere været en mindre udfordring, men med en forventning til væsentlige reduktioner i antallet af Aftagere i distributionssystemet, er det særligt vigtigt, at samtidigheden mellem omkostninger og opkrævning øges med henblik på en rimelig tarifiering, hvor Aftagerne afholder de omkostninger, som de giver anledning til. Såfremt tarifiering ikke opkræves rettidigt, vil omkostningerne tilfalde de øvrige Kunder, hvilket ikke understøtter en rimelig tarifiering.

Tillægsbetaling for overskridelse eller opjustering af kapacitetsbehov inden for perioden (for fjernaflæste Aftagere)

Med henblik på at understøtte en rimelig opkrævning af den kapacitetsvariable Systemtarif, vil der indføres en tillægsbetaling, såfremt de fjernaflæste Aftagere i løbet af året overskrider eller ønsker at opjustere det indmeldte kapacitetsbehov for året. Formålet hermed er at skabe et incitament til, at Aftagerne forud for året tilkendegiver en kapacitet, som afspejler deres faktiske behov for det kommende år.

Opjusteringer, som foretages i løbet af året, vil medføre, at tarifopkrævningen, som foretages forud for året, bliver mindre rimelig for de resterende Aftagere, idet Aftagernes forventede kapacitetsbehov påvirker den endelige sats, som Aftagerne vil blive opkrævet for året.

Opkrævningen fra tillægsbetalingen vil i sig selv ikke øge omkostningsægtigheden isoleret set, men incitamentet, som afledes af tillægsbetalingen, vurderes at øge både rimeligheden og

omkostningsægtheden i opkrævningen af Systemtariffen som helhed, da den skaber et incitament til, at alle Aftagere tilkendegiver deres kapacitet samtidig, hvorfor alle Aftagere derfor også får den mest rimelige og omkostningsægte opkrævning for det kommende år.

Evida skal endvidere, jf. Gasforsyningslovens §14, stk. 1, nr. 7, gennem markedsdesignet (metodegodkendelse af priser og betingelser for brug af distributionssystemet) sikre, at ansvaret for balanceringen hviler hos markedsaktørerne. Tillægsbetalingen vurderes i den forbindelse som et økonomisk incitament, der understøtter, at Aftagerne handler på en måde, som skaber de bedste forudsætninger for balancering og udnyttelse af infrastrukturen, herunder Evidas mulighed for at foretage den fornødne planlægning.

Tillægsbetalingen anmeldes med følgende struktur:

Tabel 26: Tillægsbetaling

Ændring i forhold til aftalt kapacitet	0	≤10%	≤25%	≤50%	≤75%	≤100%	≤125%	≤150%	>150%
Multiplikator	1	1	1,5	2	2,5	3	3,5	4	4,5
Pris pr. m ³ /time	155 kr.	155 kr.	233 kr.	310 kr.	388 kr.	465 kr.	543 kr.	620 kr.	698 kr.

I tabellen ovenfor anvendes en pris pr. m³/time på 155 kr. ekskl. moms. Prisen er baseret på eksempelberegninger med udgangspunkt i omkostningsgrundlaget fra omkostningsanalysen samt estimater for udviklingen i gasforbruget og kundeantal i 2025. Det vil ikke være prisen der anmeldes, men selve strukturen for multiplikatoreffekten samt de tilhørende intervaller.

Strukturen på tillægsbetalingen medfører, at en Aftager vil se en stigende marginalomkostning jo større en opjustering eller overskridelse, der ses hos Aftageren:

Opjusteringer eller overskridelser ≤10% af den aftalte kapacitet vil ikke opleve en tillægsbetaling, og Aftageren vil dermed betale den gældende sats pr. m³/time for den yderligere kapacitet.

Opjusteringer eller overskridelser >10% af den aftalte kapacitet vil opleve en tillægsbetaling. Tillægsbetalingen bestemmes af en multiplikator, som anvendes på den gældende sats pr. m³/time og vil gælde for den fulde kapacitetsoverskridelse. Multiplikatorværdien bestemmes af graden, hvormed kapaciteten overstiges eller opjusteres som set i ovenstående intervaller.

Overskrides den aftalte kapacitet med 51%, vil Aftagerens tillægsbetaling defineres af den multiplikatorværdi, der gør sig gældende for overskridelser med 50-75% af den aftalte værdi. Værdien lægges til satsen for den fulde overskridelse og ikke for andelen, som findes i det pågældende interval.

Strukturen er videre illustreret i følgende eksempel:

Aftager med et indmeldt årligt kapacitetsbehov på 1.000 m³/time og en løbende opjustering på 30%

*Basisbetaling: 1.000 * 155 kr. = 155.000 kr./år.*

*Tillægsbetaling: (10%*1.000) * (1 * 155 kr.) + (20%*1.000) * (2 * 155 kr.) = 77.500 kr./år.*

Hensigten er videre, at Systemtariffens Kapacitetsafhængige element primært fungerer som fordelingsnøgle, som et redskab der, om end ikke skaber, så understøtter bedre netplanlægning. Formålet er således at skabe et incitament til at angive og korrigere ens kapacitetsbehov mest korrekt, således Evida fremadrettet i større grad har mulighed for at drive et mere effektivt gassystem og minimere unødvendige netrelaterede omkostninger. Dertil kommer, at en lineær sats ikke skal give særligt incitament til at øge eller begrænse Aftagerens kapacitetsbehov, men blot sikre, at Aftageren relativt dækker de omkostninger, som en kapacitet generelt repræsenterer i systemet.

Når der i Evidas omkostninger ikke er fundet belæg for at gøre satsen progressiv/degressiv, er det vurderet, at der ikke er andre hensyn, der giver anledning hertil. Derved sikres, at Aftagerne ikke diskrimineres efter deres adfærd.

Det Kapacitetsafhængige element i den aftagervendte Systemtarif vurderes således at være i overensstemmelse med kriterierne i Gasforsyningslovens § 37, stk. 2, idet metoden vurderes at sikre en rimelig, gennemsigtig og objektivt konstaterbar opkrævning hos Aftagerne. Metoden vurderes endvidere at sikre overholdelse af kriteriet om ikke-diskrimination og omkostningsægthed, idet metoden skal understøtte, at Aftagerne i størst mulig grad opkræves de omkostninger, som de giver anledning til.

6.1.3. Målerbetaling (aftagervendt)

Målerbetalingen skal dække de gennemsnitlige omkostninger (grupperet efter lignende omkostningsniveauer), som Aftagerne giver anledning til, herunder omkostninger til gasmåling, vedligehold af gasmålere, tilsyn med Aftagernes gasinstallationer og afregning af Aftagerne.

Evida vurderer endvidere, at en Målerbetaling vil bidrage til en mere rimelig tarifiering, idet det vil modvirke subsidiering imellem Aftagere med forskellige målertyper, og derfor forskellige omkostninger. Da Målerbetalingen dækker omkostninger, som i høj grad kan henføres til de enkelte Aftagere eller Aftagere med samme målertype, tjener den et særligt formål i at sikre, at omkostninger henføres korrekt efter objektivt konstaterbare formål, såsom forskelle i vedligeholdelsesintervaller og priser pr. målertype.

Ved at henføre de faste, målerrelaterede omkostninger til en fast målerrelateret betaling understøttes det, at hver Aftager og gruppe af Aftagere med samme målertype dækker de omkostninger, som de giver anledning til. Samtidig vil den tilbageværende andel af de aftagervendte tarifopkrævninger i højere grad stemme overens med Evidas omkostningsstruktur, idet de direkte henførbare omkostninger til måling derved opkræves andetsteds.

Udbredelsen af et fast målerrelateret betalingselement til alle Aftagere vurderes således fortsat at være hensigtsmæssig, da Evidas omkostningsstruktur i høj grad består af faste omkostninger, som enten ikke eller i mindre grad påvirkes af ændringer i Aftagernes forbrug.

Detaljerings af metoden

Hensigten med bibeholdelse og videre anvendelse af en Målerbetaling er at dække de omkostninger, der direkte kan henføres til en række omkostningsbærende aktiviteter foranlediget af det at være Aftager i distributionssystemet.

Målerbetalingen vil fremadrettet blive opkrævet som én samlet, årlig betaling, men betalingen uddybes nedenfor med opdeling og beskrivelse af de forskellige omkostningsgrupper, der ønskes dækket med Tarifelementet. Dette gøres med henblik på at øge gennemsigtigheden omkring de primære omkostningstyper, der indregnes under hvert område.

Fælles gælder, at de direkte henførbare omkostninger pålægges en aftagergruppe med ens karakteristika (eksempelvis Aftagere med lignende måler) frem for en omkostning pr. Aftager. Dette skyldes, at det vurderes at være uhensigtsmæssigt at anvende den konkrete omkostning for den enkelte Aftager for det enkelte år, da eksempelvis stikprøvekontroller eller kalibrering i så fald vil belaste den enkelte Aftager for en omkostning, som enten foranlediges af det samlede antal Aftagere, eller som vil skabe store årlige udsving. Derfor fastlægges ens omkostninger for Aftagere med samme karakteristika, hvilket vurderes at være en rimelig, objektiv, gennemsigtig og ikke-diskriminerende metode i overensstemmelse med Gasforsyningslovens § 37, stk. 2.

Principperne for fastsættelse af Målerbetalingen er sammenlignelige med de principper, der er gældende for "Metode for beregning af priser og gebyrer". Evida fastsætter således Målerbetalingen ud fra de omkostninger, som Aftagerne giver anledning til. Der tages også her udgangspunkt i følgende generelle omkostningselementer:

- 1) Materialer
- 2) Entreprenør (herunder ligeledes anden ekstern aktør til serviceopgaver)
- 3) Arbejds løn til administration (herunder ligeledes relaterede IT-omkostninger)
- 4) Arbejds løn til tekniker

Nedenfor præsenteres eksempler på konkrete aktiviteter dækket af Målerbetalingen.

Målerrelaterede omkostninger

Metoden for beregning af satsen for målerbetalingen baseres særligt på kriteriet om omkostningsægtighed, hvor Aftagerne betaler de omkostninger, som de giver anledning til, herunder omkostninger til målerleje og -kalibrering, kontrol og tilsyn med Aftagernes installationer, sikring og vedligehold.

Ovennævnte omkostningskategorier er afhængige af enten den enkelte måler, måler type eller kontrol af målere som en samlet aktivitet. Dette medfører, at såfremt en Aftager afkobles distributionssystemet, så forventes de direkte henførbare omkostninger til Aftagerens måler, såsom målerleje og -kalibrering, også bortfalde og vil dermed ikke tilfalde de resterende Aftagere. Omkostninger til f.eks. stikprøvekontrol er omvendt foranlediget af Aftagerne som gruppe og reduceres derfor ikke med bortfaldet af den enkelte Aftager, idet gruppen af Aftagere fortsat giver anledning til kontrollerne. Sondringen vurderes at være rimelig, objektiv og ikke-diskriminerende, idet alle Aftagere med ens karakteristika behandles på samme måde.

Målere varierer i størrelse efter den mængde gas, en Aftager forventer at skulle modtage pr. time, altså Aftagerens forventede kapacitet. De målerrelaterede omkostninger vil grupperes og summeres pr. målerstørrelse, hvorefter der kan estimeres en sats pr. Aftager i den pågældende gruppe.

Med henblik på at gøre det administrativt lettere at håndtere justeringen af satsen for Målerbetalingen, vil satserne anvendes som "vægte" til at fordele den samlede sum af målerrelaterede omkostninger. Satsen for Aftagerens Målerbetaling vil derfor ikke afspejle den faktiske omkostning 1:1, men vil være en tilnærmet værdi angivet af målerens faktiske omkostning som vægt.

Denne metode er anvendt, idet der tages udgangspunkt i omkostningstotaler, der fordeles via Tarifelementet frem for, at Tarifelementet udgør et direkte gebyr. Dette modvirker risici for dobbelttopkrævning af samme omkostninger, idet tarifgrundlaget opgøres, efter indtægter fra priser og gebyrer er fratrukket.

Nedenstående eksempler vil illustrere metoden, men er baseret på fiktive tal.

Vægt opgøres via følgende metode:

Tabel 27: Vægtning af målerbetaling

Målerstørrelse	Målerrelateret omkostning	Afregningsrelateret omkostning	Total omkostning	Vægtning
G4	150 kr.	200 kr.	350 kr.	1
G16	450 kr.	200 kr.	650 kr.	1,86
G100	3.500 kr.	200 kr.	3.700 kr.	10,6

Sats til opkrævning bestemmes ud fra følgende metode:

- Totale målerrelaterede omkostninger: 4.100 kr.
- Totale afregningsrelaterede omkostninger: Med udgangspunkt i ovenstående tabel 27 er de forventede omkostninger $3 \cdot 200 \text{ kr.} = 600 \text{ kr.}$ For at demonstrere metoden med målerens relative vægt, antages det nedenfor, at de afregningsrelaterede omkostninger i stedet bestemmes til 400 kr. totalt.
- Total til opkrævning: 4.500 kr. frem for de ovenstående 4.700 kr. ($350+650+3.700$)
- Total antal vægte for de 3 målere samlet set: 13,46 vægte
- Pris pr. vægt: $(4.500/13,46) = 334 \text{ kr./vægt}$

Tabel 28: Opkrævningsandel for måler

Målerstørrelse	Total omkostning	Vægtning	Total opkrævning
G4	350 kr.	1	334 kr.
G16	650 kr.	1,86	622 kr.
G100	3.700 kr.	10,6	3.544 kr.

Afregningsrelaterede omkostninger

Metoden for at inkludere omkostninger relateret til afregning af Aftageren baseres ligeledes på kriteriet om omkostningsægtighed, hvor Aftagerne betaler de omkostninger, som de giver anledning til, herunder omkostninger til tidsregistrering, materialer og eksterne leverandører samt IT-omkostninger til omkostningskategorierne for transportafregning (afregning, fakturering og kundehenvendelser).

Ovennævnte omkostninger vil i høj grad være afhængige af aftagergrupper med samme karakteristika eller aftagergruppen som helhed. Såfremt en Aftager afkobles, så forventes omkostningerne svarende til Aftagerens afregning ikke at bortfalde 1:1. Hvis alle kvartalsafregnede Aftagere derimod bortfalder, så forventes større dele af omkostningerne svarende til afregningsomkostninger for de pågældende Aftagere at bortfalde, da arbejdstid og øvrige drifts-omkostninger tilknyttet afregning vil reduceres.

I Målerbetalingen vil der derfor indgå afregningsrelaterede omkostninger, som henføres til Aftagerne som helhed, hvilket medfører, at såfremt der opleves en reduktion i antal Aftagere, så vil der ikke opleves en reduktion i omkostninger, som stadig afholdes af Aftagerne som helhed.

Målerbetalingen opkræves som en fast, årlig betaling afhængig af målerstørrelsen.

6.2. Producentvendte Tarifelementer (Indfødningsstarif)

Den producentvendte Indfødningsstarif består af en Volumentarif og Systemtarif. Den Producentvendte Systemtarif består udelukkende af et kapacitetsafhængigt tarifelement, modsat den Aftagervendte Systemtarif, der består af en Grundpris og en kapacitetsafhængig Systemtarif.

Indfødningsstariffens rolle

Der vil i Evidas nye tarifstruktur indgå en Indfødningsstarif med formålet at understøtte en rimelig og omkostningsægte opkrævning af omkostninger, som afledes af håndteringen af indfødnings og transport af bionaturgas i distributionssystemet.

Historisk har distributionstarifferne udelukkende været rettet mod Aftagerne i distributionssystemet. Dette har stemt overens med Evidas omkostninger, idet størstedelen af omkostningerne historisk har været afledt af distribution af gas fra transmissionssystemet ned til forskellige Aftagere af gas. Videre har Aftagerne også været de primære brugere af distributionssystemet. Producenter, som har indført gas direkte i distributionssystemet, har samtidig dækket tilslutningsomkostninger og omkostninger til vedligehold af tilslutning og tilførsel af f.eks. odorant til bionaturgassen.

I takt med udbygningen af biogas, er der set et stigende behov for at transportere bionaturgassen rundt i distributionssystemet eller videre til transmissionssystemet. For at transportere bionaturgassen væk fra det lokale net, er der et behov for at komprimere gassen til et højere tryk. Dette har medført investeringer i gasinfrastruktur som kompressorer samt tilbagevendende driftsomkostninger til komprimering af bionaturgassen samt til drift og vedligehold af kompressorer og målersystemer.

Komprimering af gassen er en aktivitet, som udelukkende afledes af transport af bionaturgassen, og som i sig selv ikke foranlediges af distributionssystemets Aftagere. Det vurderes derfor, at implementeringen af en producentvendt Indfødningsstarif er et nødvendigt tiltag for at sikre, at distributionssystemets omkostninger dækkes af de Kunder, som giver anledning hertil.

Det er hensigten, at Indfødningsstariffen skal dække omkostninger relateret til indfødnings af gas decentralt i distributionssystemet, her primært bionaturgas, samt omkostninger relateret til håndtering af biogasanlæggenes kundeforhold og opgaver til sikkerhed og måling af gaskvalitet, som påvirkes af, at der indføres gas i distributionssystemet.

Omkostninger, som i dag henføres og faktureres direkte til det enkelte kundeforhold, ønskes bibeholdt, hvor tariffen derimod vil dække omkostninger, som relaterer sig til Producenterne som kundegruppe.

I de efterfølgende afsnit præsenteres Indfødningsstariffens struktur, som er valgt med henblik på, at omkostninger fordeles rimeligt indenfor Producenterne som kundegruppe. Indfødningsstariffen indeholder ikke en Målerbetaling, som det er set hos Aftager. Omkostningerne vedrørende Producentens målere har hidtil været faktureret direkte til Producenten, men anmeldes til fremover at indgå i Producentens Systemtarif, idet drift og vedligehold af Producenternes målere som helhed kan medvirke til at undgå ekstra omkostninger til separat vedligehold af hver enkelt måler. Dette beskrives yderligere i de følgende afsnit vedrørende omkostninger til Producenternes BMR-stationer.

Evidas omkostningsanalyse viser følgende omkostningskategorier og omkostninger som relateret til Producenter, og som derfor vil dækkes af en Indfødningsstarif:

Omkostningsarter:

- Drift af kompressorer, herunder primært elforbrug
- Odorant
- Drift og vedligeholdelsesomkostninger til BMR-stationer, herunder målere
- Andel af fællesomkostninger til:
 - Overvågning af gassystemet
 - Netudgifter og tekniske opgaver
 - IT-systemer
 - Generel administration
 - Myndighedsbetalinger
- Afskrivninger på biogasanlæg (kompressorer og BMR-stationer)
- Forrentning (WACC) af restværdien af biogasanlæg

Omkostninger modregnes en andel af de af Producenterne betalte tilslutningsbidrag, som dermed dækker en forholdsmæssig andel af afskrivningerne.

Det bemærkes, at opgørelsen er udtryk for et øjebliksbillede af hvilke omkostningsstørrelser og aktiviteter, der ved analysens tidspunkt relaterede sig til Producenterne. Både beløbsstørrelser samt typen af aktiviteter forventes at ændre sig løbende, som det ligeledes er set i foregående år. Oversigten kan således ændres over tid, men metoden er baseret på, at Indfødningsstariffen skal dække de omkostninger, som Producenterne giver anledning til.

Den overordnede struktur

Indfødningsstariffen bygges op af to primære Tarifelementer: en producentvendt Volumentarif samt en producentvendt Systemtarif. De to Tarifelementer beskrives nedenfor.

6.2.1. Volumentarif (producentvendt)

Som et led i Indfødningsstariffen vil der indgå en volumenafhængig tarif, som skal afspejle de omkostninger, der forbindes med mængden af gas, der indføres decentralt i distributionssystemet. En væsentlig del af disse omkostninger er komprimering af gas fra det enkelte delnet videre i distributionssystemet eller til transmissionssystemet. Komprimering fra distributionssystemet til transmissionssystemet foregår via tilbageførselsanlæg og håndteres af Energinet, og omkostninger afledt heraf påvirker derfor ikke Evidas tarifopkrævning.

Hovedparten af komprimeringsomkostningerne udgøres af elforbrug til drift af kompressorerne og er stærkt relateret til mængden af gas, der komprimeres.

Det vurderes derfor rimeligt og omkostningsægte at inkludere et volumenafhængigt tarifelement som en del af Indfødningsstariffen, idet både tarifsatsen og andelen, der betales, vil have en stærk sammenhæng med, hvad der i praksis driver omkostningerne. Det forventes videre, at særligt komprimeringsomkostninger vil stige i takt med såvel øget indfødnings som reduktion i gasforbruget i områder, der har Producenter tilsluttet.

En andel af omkostningerne, der dækkes af Volumentariffen, vil være relateret til odorant, som tilføres bionaturgassen ved indfødnings i distributionssystemet. Omkostningerne til odorant har hidtil været en del af de løbende driftsomkostninger, som faktureres særskilt til Producenterne. Det vil med den nye tarifstruktur indgå som en del af Volumentariffen, da omkostningerne har høj henførbarehed til volumen af bionaturgas, der indføres i systemet. Det forventes, at en opkrævning over tariffen frem for særskilte faktureringer vil bidrage til en mere effektiv drift af distributionssystemet uden at gå på kompromis med rimelighed eller omkostningsægte opkrævning.

Volumentariffen vil have én sats pr. Nm³ indføding af gas. Betalingen pr. Nm³ indføding af gas vil derfor hverken øges eller reduceres ved stigende indføding, men holdes stabil uagtet de samlede indfødningsmængder.

Dette vurderes rimeligt og omkostningsægte, idet omkostningerne, som dækkes af Volumentariffen, er meget variable afhængig af indfødningsmængden, og omkostningen pr. Nm³ vurderes ikke at reduceres ved øgede indfødningsmængder.

Da hovedparten af omkostningerne dækket af Volumentariffen udelukkende opstår, når der indfødes gas, vil der derfor kun betales for de mængder, der indfødes i distributionssystemet. Har Producenten derfor stop for produktion, vil der ikke betales en Volumentarif for den periode, hvor der ikke indfødes gas.

Henset til ovenstående vurderes den producentvendte Volumentarif at være i overensstemmelse med kriterierne i Gasforsyningslovens § 37, stk. 2.

6.2.2. Systemtarif (producentvendt)

Som et led i Indfødningsstariffen vil der indgå en Systemtarif, som skal afspejle de omkostninger, der afledes af, at distributionssystemet udbygges for at kunne håndtere decentral indføding af gas. En væsentlig del af disse omkostninger er afskrivning og forrentning af kompressorer og netforstærkninger, som foretages for at kunne håndtere decentral indføding. Dertil ses der videre driftsomkostninger til drift og vedligehold af kompressorer.

Omkostningerne, der dækkes af Systemtariffen, vil være omkostninger af fast karakter, idet både afskrivninger og forrentning samt planlagt vedligehold ikke vil ændre sig indenfor året. Omkostningerne vurderes som værende afledt af den tilslutningskapacitet, der ønskes fra Producenterne ved tilslutning til distributionssystemet. Antallet af kompressorer vil sædvanligvis afhænge af hvor meget gas, en Producent forventer at indføde i distributionssystemet. Derfor vil størrelsen på afskrivning og forrentning samt på antal kompressorer, der skal vedligeholdes, være afledt af Producentens forventede kapacitet. Det vurderes derfor rimeligt og omkostningsægte at inkludere en Systemtarif, der består af en årlig, fast betaling baseret på størrelsen af en Producent's tilslutningskapacitet.

Systemtariffen vil ligeledes dække en mindre andel af de faste omkostninger relateret til administration og IT. Den producentvendte Systemtarif vil ikke indeholde en grundpris, som set i den aftagervendte Systemtarif. Det skyldes, at der ses en væsentlig forskel i sammensætningen af de to Kundegrupper. For systemets Aftagere vil der ses en markant variation i kapacitetsbehovet på tværs af en stor Kundegruppe, hvorfor kapaciteten ikke vurderes som en hensigtsmæssig fordelingsnøgle for de pågældende omkostninger.

Systemtariffen vil også dække drifts- og vedligeholdelsesomkostninger relateret til Producenternes BMR-stationer, målere og tilslutning hertil. Omkostningerne til drift- og vedligehold af Producenternes BMR-stationer har hidtil været en del af de løbende driftsomkostninger, som faktureres særskilt til Producenterne. Det vil med den nye tarifstruktur indgå som en del af Systemtariffen, da der vurderes at være en gevinst ved at anskue driften og vedligeholdelsen af stationerne som én samlet aktivitet frem for særskilte opgaver for hver Producent. Dette muliggør, at Evida kan minimere omkostninger til eksempelvis reservedele og besøg på stationerne i og med, at stationerne herved er fælles om ét fælleslager af reservedele frem for, at der indkøbes reservedele øremærket hver station. Det vurderes at være udfordrende at anvende et fælleslager ved direkte fakturering, idet afskrivninger på reservedele ikke kan fordeles på rimelig vis.

De enkelte omkostninger relateret til drift og vedligehold af BMR-stationerne vil variere i omkostningsdrivere og i henfØrbarhed til Producenternes kapacitet.

Iblandt omkostningerne findes der komponenter, der er omkostningstungere ved stØrre tilslutninger med stØrre kapacitet og derved stØrre mØlere. Der vil ligeledes vØre omkostninger som tilsyn, prØver og kontrol, som ikke vil afhØnge af stØrrelsen pØ Producentens kapacitet og tilslutning. Det vurderes om end fortsat rimeligt og hensigtsmØssigt at pulje omkostningerne under Producenternes Systemtarif, da Evida dermed kan undgØ u hensigtsmØssige ekstraomkostninger ved at anvende et fØlles reservedelslager samt ved effektivisering af de faste, kvartalsvise afregninger for Producenterne.

Systemets Producenter udgØr antalsmØssigt en vØsentligt mindre Kundegruppe, som i overvejende grad er mere homogen end Aftagerne med hensyn til kapacitetsbehov. Derfor vil alle de faste omkostninger opkrØves pØ baggrund af Producentens relative kapacitetsbehov. Ligeledes vurderes det, at der er en stØrk kausal sammenhØng mellem den indfØdte mØngde og Kapacitetsbehov, sØledes det ikke findes nØdvendigt at tilfØje et yderligt Tarifelement med henblik pØ at fastholde et transparent og forstØelig tarifering.

Kapaciteten opgØres som Producentens kontraktuelle kapacitetsbehov mØlt i Nm^3/time , og Systemtariffen vil have én sats pr. Nm^3/time . Satsen pr. Nm^3/time kapacitet vil derfor hverken Øges eller reduceres ved stigende kapacitetsbehov. Det vurderes rimeligt og omkostningsØgte, idet omkostningerne, som dØkkes af Systemtariffen ikke vurderes til at blive reduceret ved Øget kapacitetsbehov. Dertil vil anvendelsen af Producentens kontraktuelle kapacitetsbehov sikre, at opkrØvningen fastsØttes pØ baggrund af mØlbare og identificerbare kriterier pØ tvØrs af Producenterne, hvorved Tarifelementet vurderes at opfylde kriteriet om objektivitet.

Da hovedparten af omkostningerne, dØkket af Systemtariffen, afholdes uagtet mØngden af gas, der indfØdes, vil Producenten betale Systemtarif, uagtet om Producenten indfØder gas en given dag eller ej.

Det ses ikke hensigtsmØssigt at fordele omkostningen direkte til hver enkelt Producent, idet specielt nogle investeringer sker for systemet som helhed, og ikke direkte afledt af den enkelte Producent. Evida vil derfor ogsØ her, ligesom det pØ aftagersiden sker, anvende frimØrke-princippet, som vØrende den mest rimelige og omkostningsØgte fordelingsmetode, hvorved Producenterne som gruppe opkrØves de omkostninger, som gruppen giver anledning til. Det betyder sØledes, at der ikke opkrØves differentierede tariffer alt efter geografisk placering.

7. Beregning af Tarifelementer

Dette afsnit beskriver den beregningsmetode, der anvendes for modellens Tarifelementer. Det bemØrkes dog, at beskrivelsen og ligningerne er gengivet i en forenklet version.

Efter at tarifgrundlaget er nedbrudt og fordelt pØ omkostningskategorier, Kundegrupper og indenfor omkostningskategorier fordelt pØ Tarifelementer, kan estimering af bØde aftager- og producentvendt Volumen- og Systemtarif samt aftagervendt MØlerbetaling gennemfØres.

Tarifelementer sammensØttes ved beregning via brØken: omkostninger fordelt pØ antal enheder. Omkostningerne bestØr af den andel af tarifgrundlaget, der er allokeret til det pØgØldende Tarifelement. Antal enheder afhØnger af det pØgØldende Tarifelement. Hvis der eksempelvis skal beregnes for mØlerberegning, vil antal enheder vØre summen af antal forskellige mØlere ganget med en given vØgtning pr. mØler.

VØgtning skal forstØs som den relative prisforskel mellem to forskellige enheder indenfor samme Tarifelement. I dette eksempel vil det overordnet set vØre en lille mØler og en stor

måler, hvoraf en stor måler har en vægtning 2, mens en lille måler har en vægtning 1. Forskellen i vægtningen er et udtryk for, hvad den relative belastning og omkostning disse målere har sammenlignet med hinanden.

Fremgangsmetoden for beregningerne er således:

- 1) Allokering af tarifgrundlaget ud på de forskellige omkostningskategorier
- 2) Fordeling af omkostningskategorier mellem Aftagere og Producenter
- 3) Dernæst fordeles omkostningerne ud på tarifelementer indenfor Aftager og Producenter
- 4) Indenfor hvert tarifelement pr. Kundegruppe beregnes en vægtning som summen af omkostningerne divideret med antal enheder
- 5) Tarifprisen afspejles ved pris pr. vægt gange med den pågældende vægtning indenfor hvert tarifelement.

Beregning af aftagervendt Volumentarif

Volumentariffen beregnes ud fra omkostningerne allokeret til den aftagervendte Volumentarif og det forventede årsforbrug.

Prisen for Volumentariffen er en konstant sats pr. m³ forbrug.

$$Tarif_{Volumen} = \frac{Omkostning_{Volumentarif}}{Total\ forventet\ Forbrug}$$

Tarifbetaling

$$Tarifbetaling_{Volumen} = Tarif_{Volumen} * \text{Årlig forbrug}$$

Beregning af aftagervendt Systemtarif

Systemtariffen beregnes ud fra omkostningerne allokeret til den aftagervendte Systemtarif og antal enheder defineret som antal installationer samt summen af Aftagers kapacitetsbehov.

Grundprisen i Systemtariffen er en årlig sats.

$$Tarif_{Grundpris} = \frac{Omkostning_{Grundpris}}{Total\ Antal\ Aftager}$$

Prisen for Kapacitetsafhængigt element i Systemtariffen er en konstant sats pr. m³/time kapacitetsbehov.

$$Tarif_{Kapacitetsafhængig} = \frac{Omkostning_{Kapacitet}}{Total\ Kapacitet}$$

Tarifbetaling

$$Tarifbetaling_{System} = Tarif_{Grundpris} + Tarif_{Kapacitetsafhængig} * Kapacitetsbehov$$

Beregning af Målerbetaling

Målerbetalingen beregnes ud fra omkostningerne allokeret til Målerbetalingen og antal enheder, der defineres ud fra total målers vægtning.

Prisen for Målerbetaling er en pris pr. vægt. For at beregne den konkrete pris for en given måler ganges pris pr. vægt med målerens vægtning. Se tabel 27-28 for fordelingen af vægte.

$$Tarif_{Måler} = \frac{Omkostning_{Måler}}{Total\ Måler\ vægtning}$$

Beregning af producentvendt Volumentarif

Producentvendt Volumentariffen beregnes ud fra omkostningerne allokeret til den producentvendt Volumentarif og det forventet års indfødningsmængde.

Prisen for Volumentariffen er en konstant sats pr. m³ indfødningsmængde.

$$Tarif_{Volumentarif} = \frac{Omkostning_{Volumen}}{Total\ forventet\ Produktion}$$

Tariffbetaling

$$Tariffbetaling_{Volumen} = Tarif_{Volumen} * \text{Årlig forbrug}$$

Beregning af producentvendt Systemtarif

Producentvendt Systemtarif beregnes ud fra omkostningerne allokeret til den producentvendte Systemtarif og antal enheder defineret som summen af Producenternes kapacitetsbehov.

$$Tarif_{Systemtarif} = \frac{Omkostning_{Kapacitet}}{Total\ Kapacitet}$$

Tariffbetaling

$$Tariffbetaling_{System} = Tarif_{Grundpris} + Tarif_{Kapacitetsafhængig} * Kapacitetsbehov$$

8. Brugerøkonomisk eksempler

I dette afsnit præsenteres analyseforudsætninger og den forventede påvirkning af en harmonisering og ny struktur for distributionstarifferne gennem brugerøkonomiske beregninger for en række kundeeksempler.

Forbrugs- og kundetal er baseret på status ultimo 2022 fremskrevet til ultimo 2025. Tarifferne for den nuværende struktur er baseret på tilgængeligt omkostningsgrundlag fremskrevet til 2025. Satserne kan derfor ikke sammenlignes med dagens aktuelle tariffer. Tarifferne for den nye struktur er en alt-andet-lige betragtning, som viser den isolerede effekt af en ny tarifstruktur, og ikke de faktiske tariffer.

Tabel 29: Adfærdsprofil for arketyper

Adfærdsprofil for arketyper				
Arketyper	Måler	Forbrug (m ³)	Kapacitets behov (m ³ /t)	Kundetype
Kogekunde	G4	100	6	Små, ikke-timeaflyste kunder
Mindre Villakunde	G4	800	6	Små, ikke-timeaflyste kunder
Villakunde	G4	1.650	6	Små, ikke-timeaflyste kunder
Større Villakunde	G4	2.500	6	Små, ikke-timeaflyste kunder
Lille Erhverv	G10	5.000	16	Større, ikke-timeaflyste kunder
Mindre Erhverv	G16	20.000	25	Større, ikke-timeaflyste kunder
Større Erhverv	G25	150.000	40	Større, ikke-timeaflyste kunder
Mindre Grundlast	G100	500.000	150	Timeaflyste kunder
Mellem Grundlast	G400	2.000.000	575	Timeaflyste kunder
Mellemstor Grundlast	G1600	10.000.000	2.850	Timeaflyste kunder
Stor Grundlast	G2500	20.000.000	5.700	Timeaflyste kunder
Mindre Spidslast	G400	200.000	575	Timeaflyste kunder
Mellem Spidslast	G1600	750.000	2.150	Timeaflyste kunder
Mellemstor Spidslast	G2500	1.500.000	4.250	Timeaflyste kunder
Stor Spidslast	G2500	3.000.000	8.500	Timeaflyste kunder
Lille Biogas		6.000.000	1.000	Producent
Mellem Biogas		15.000.000	2.500	Producent
Stor Biogas		30.000.000	5.000	Producent

*Kapacitetsbehovet er afrundet.

Tabel 30: Tariffbetaling for arketyper

Tariffbetaling kr./år ekskl. moms for nuværende tarifstruktur sammenlignet med den nye metodeanmeldte tarifstruktur				
Arketyper	Ny tarifstruktur	Evida Nord	Evida Syd	Evida Fyn
	kr./år ekskl. moms	kr./år ekskl. moms	kr./år ekskl. moms	kr./år ekskl. moms
Kogekunde	2.013	397	470	700
Mindre Villakunde	2.083	1.074	1.660	1.887
Villakunde	2.168	1.896	3.105	3.328
Større Villakunde	2.253	2.718	4.550	4.769

Lille Erhverv	3.968	5.135	8.800	9.380
Mindre Erhverv	6.516	19.642	34.302	34.816
Større Erhverv	24.389	115.578	198.413	195.522
Mindre Grundlast	77.752	218.126	371.713	350.886
Mellem Grundlast	295.065	593.044	1.026.467	891.921
Mellemstor Grundlast	1.449.485	2.592.606	4.506.761	2.945.121
Stor Grundlast	2.895.519	5.092.058	7.511.948	4.843.954
Mindre Spidslast	115.226	133.098	229.377	222.970
Mellem Spidslast	414.330	280.612	482.672	449.846
Mellemstor Spidslast	825.208	468.071	808.949	719.592
Stor Spidslast	1.640.948	842.989	1.461.504	1.247.711
Lille Biogas	1.668.859			
Mellem Biogas	4.172.147			
Stor Biogas	8.344.293			

8.1. Effekter af en ny tarifstruktur

Den nye tarifstruktur betyder blandt andet, at tarifiering i højere grad bliver af faste eller tilnærmelsesvis faste Tarifelementer, og at tarifiering mellem Kundegrupper er rimelig, objektiv, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og omkostningsægte, jf. kriterierne i Gasforsyningslovens § 37, stk. 2.

Effekten af en lavere tarifiering direkte af forbruget medfører en lavere tarifbetaling for primært grundlastkunder. Aftagere, der forholdsmæssigt udnytter den kapacitet, de har til rådighed, vil altså opleve en lavere tarifbetaling. Det kommer særligt til udtryk for erhvervs kunder og grundlastkunder, der har et jævnt forbrug og et lille kapacitetsbehov.

Modsat vil den kapacitetsafhængige Systemtarif medføre en relativ høj tarifbetaling for Aftagere, der ikke udnytter deres kapacitetsbehov. Aftagere, der forholdsmæssigt ikke udnytter den kapacitet, de har til rådighed, vil altså opleve en højere tarifbetaling. Det kommer særligt til udtryk for spidslastkunder, der har et lavt eller ujævnt forbrug sammenlignet med deres kapacitetsbehov.

Målerbetalingen og Grundprisen i Systemtariffen påvirker særligt private, da disse Tarifelementer udgør en stor andel af deres totalbetaling. Det kommer særligt til udtryk for kokekunder og mindre villakunder.

Producenter vil fremadrettet betale en tarif, som de hidtil ikke har gjort i de nuværende modeller.

8.2. Effekter af en harmonisering

Harmoniseringen af tarifstrukturen påvirker Kunderne i de respektive selskaber forskelligt. Det afhænger i stor grad af, hvordan de eksisterende tarifstrukturer hænger sammen, den eksisterende kundesammensætning samt fordelingen af fælles omkostninger på de respektive distributionselskaber.

9. Eksisterende distributionstariffer

I dag drives hver af de tre regulatoriske distributionselskaber i Evida med egen indtægtsramme, tarifstruktur og tarifsatser til de tilknyttede Aftagere. Fælles for de tre selskaber er, at tarifstrukturen består af en fast årlig betaling samt en volumenbaseret bloktarif.

Den årlige, faste betaling består af et administrationsgebyr eller en måler- og administrationsbetaling. Disse adskiller sig fra den anmeldte Målerbetaling, idet Målerbetalingen vil dække omkostninger relateret til måling og afregning og ikke administration. Omkostninger relateret til administration vil af den nye tarifstruktur dækkes af Systemtariffens Grundpris hos Aftagerne og Systemtariffen hos Producenterne.

Bloktariffen er en forbrugsbaseret tarifbetaling, som resulterer i, at alle Aftagere betaler samme pris for de første kubikmeter uanset størrelsen af det samlede forbrug. En Aftager med et årsforbrug på 5 mio. m³ betaler dermed samme sats pr. m³ for de første 6.000 m³, som en villakunde, der har et årligt forbrug på 1.800 m³. Herved undgås det, at der forekommer tarifspring omkring intervalgrænserne, som f.eks. ville betyde, at det ville være billigere at forbruge 300.001 m³ end 299.999 m³.

Bloktariffen sikrer, at den gennemsnitlige volumenbetaling pr. m³ for distribution af gas er kontinuert faldende, hvilket også afspejler det forhold, at Evidas omkostningsstruktur bærer præg af en forholdsvis høj andel af faste omkostninger.

En sammenligning af tarifstrukturene samt de konkrete satser i bloktariffen for Evida Nord, Evida Syd og Evida Fyn pr. 01/04/2023 findes i tabel 31 nedenfor.

Tabel 31: Satser for distributionstariffer i Evida Nord, Evida Syd og Evida Fyn pr. 01/04/2023

Tarifsatser 01/04/23	Evida Nord	Evida Syd	Evida Fyn
Bloktarif (trin og satser – kr./m³ ekskl. moms)			
0-6.000 m ³	0,852	1,996	1,521
6.001-20.000 m ³	0,852	1,996	1,521
20.001-75.000 m ³	0,852	1,857	1,437
75.001-150.000 m ³	0,503	1,206	0,823
150.001-300.000 m ³	0,308	0,675	0,455
300.001-800.000 m ³	0,219	0,51	0,351
800.001-5.000.000 m ³	0,219	0,51	0,316
5.000.001-10.000.000 m ³	0,219	0,51	0,179
10.000.001-15.000.000 m ³	0,219	0,254	0,179
15.000.001-35.000.000 m ³	0,219	0,354	0,161
>35.000.000 m ³	0,209	0,336	0,161
Størrelsesforhold mellem laveste/højeste trin	5 satser Faktor 4,15	7 satser Faktor 5,9	8 satser Faktor 9,75
Fast betaling – måler- og/eller administrationsbetaling (kr./år ekskl. moms)			
Fast betaling	300 (alle)	300 (ikke-time-aflæste kunder)	
Fast betaling for time-aflæste kunder		2500 (timeaflæste kunder)	
G1,6-G4 måler			530,40
G6 måler			621,18
G10-16 måler			843,54
G25 måler			4.681,80
G40-G65 måler			5.796,66

G100-G160 måler			6.409,68
G250-G400 måler			7.077,78
G650-G1000 måler			8.081,46
G2500 måler			10.588,62
G160 – højtryk 4 bar			18.947,52

I Evida Nord består bloktariffen af fem tariftrin, hvor satsen på det første trin er 4,2 gange højere end satsen på det nederste trin, som dækker forbruget over 35 mio. m³. Den årlige faste betaling består i Evida Nord af et administrationsgebyr på 300 kr. ekskl. moms, som betales af alle Evidas Aftagere uagtet størrelse og forbrug.

I Evida Syd består bloktariffen af syv tariftrin, hvor satsen på det første trin er 5,9 gange højere end satsen for det nederste trin, som ligeledes dækker forbruget over 35 mio. m³. Den årlige faste betaling består i Syd af et administrationsgebyr på 300 kr. ekskl. moms, som betales af ikke-timeafmålte Aftagere, hvorimod timeafmålte Aftagere betaler et årligt administrationsgebyr på 2.500 kr. ekskl. moms.

I Evida Fyn består bloktariffen af otte tariftrin, hvor tarifsatsen på de første kubikmeter er 9,75 gange højere end satsen for det nederste trin, som her dækker forbruget over 15 mio. m³. Den årlige, faste betaling består i Evida Fyn af et måler- og administrationsgebyr afhængigt af den målerstørrelse, som Aftageren har installeret. Sætserne varierer fra ~530 kr. ekskl. moms ved den mindste målerstørrelse til ~19.000 kr. ved den største målerstørrelse.

Niveauet for tarifsætserne varierer således i dag imellem distributionselskaberne. Dette skyldes delvist forskellen i omkostningsniveauet ved den historiske drift, delvist kundesammensætningen og gasforbruget inden for selskabernes områder og delvist størrelsen på tilbageværende gæld i selskaberne. I alle tre selskaber er den tilbageværende regulatoriske gæld afdraget inden overgangen til den nye tarifstruktur.

10. Harmonisering af trappemodel med fyld-op-princip

Evida Nord, Evida Syd og Evida Fyn har tidligere anvendt en trappemodel som afregningsmetode af tarifferne. Der har imidlertid været forskel på beregningsmetoden ved trappemodellen.

Evida Nord og Evida Syd har anvendt en gennemsnitsberegning:

Distributionstarifferne opkræves som en acontosats, hvor satsen beregnes som et gennemsnit på baggrund af det forventede årsforbrug. Dette afgør hvilket tariftrin, Kunden befinder sig på.

Ved årsafregningen opgøres det faktuelle årsforbrug, og den reelle tarifsats beregnes herudfra til brug for årsopgørelsen.

Det vil sige, at Kunden betaler den samme gennemsnitstarif-sats hele det pågældende afregningsår. Der kan derfor ske en beløbsmæssig regulering på årsopgørelsen på trods af, at det er det faktiske forbrug, der er afregnet hver måned i løbet af afregningsåret. Reguleringen foretages, hvis det faktiske forbrug afviger fra det forventede forbrug, der lå til grund for gennemsnitsberegningen af tariffen.

Der kan således være tale om tilbagebetaling eller ekstrabetaling i forbindelse med årsopgørelsen.

Evida Fyn har anvendt et "fyld-op-princip":

Kunden betaler her den dyreste tarif, indtil det akkumulerede forbrug har fyldt det pågældende tariftrin op. Når det første trin er fyldt op, så betaler Kunden automatisk satsen for det næste trin, der er lidt billigere end det første – og så fremdeles.

Der er ikke behov for en egentlig årsopgørelse ved denne model, idet både tarif og forbrug er baseret på de faktiske forhold i hele afregningsåret.

Evida harmoniserer med nærværende metodeanmeldelse, at alle Kunder fremover vil blive afregnet ud fra trappemodellen med fyld-op-princippet med skæringsdato for årsskiftet pr. 31/12. Den 01/01 starter Kunden således forfra på "trappen".

Ændringen forventes ikke at påvirke de Kunder, der acontoafregnes (acontokunder – pt. kvartalsafbetaling) væsentligt, idet langt de fleste acontokunder har et forbrug, der befinder sig på det laveste tariftrin (med den højeste tarif).

Ændringen vil dog medføre en betydning for de Kunder, der afregnes hver måned ud fra selvafbetaling eller fjern-/timeafbetaling (månedskunderne), men jo højere forbrug Kunden har, jo hurtigere vil Kunden opnå de billigere tariftrin. Fordelen er desuden, at der ikke vil komme nogen overraskelser ved en årsopgørelse.

Med den anmeldte metode er der tale om et enkelt trin i trappemodellen. Såfremt der opstår et behov for flere trin, vil Evida anmelde en ændring herom til Forsyningstilsynet til godkendelse.

I forhold til Kunderne i det nuværende Evida Fyn, så vil Kunderne kunne opleve at betale det første trin to gange inden for relativt kort tid. Dette vil f.eks. være tilfældet for de Kunder, der ikke i forvejen er afregnet pr. 31/12. Evida har dog foretaget en beregning, der viser, at Kunderne ikke vil komme til at betale yderligere omkostninger end dem, de giver anledning til.

Dette baseres på, at det første trin har til hensigt at dække flest mulige omkostninger indledningsvist, hvorfor Kunderne vil betale for de forudgående år, og derefter for det efterfølgende år, selv om de skifter periode til 31/12.

Bilag 1. Priskatalog

Dette priskatalog indeholder Evidas tariffer for brug af distributionssystemet.

Satserne er foreløbige og baseret på ovenstående metodeanmeldelse med estimerede omkostninger for 2025. Satserne forventes opdateret ved opdatering af omkostninger i 2025.

Aftagervendte distributionstariffer:

Volumentarif

Betales via den mængde gas en Aftager tilkoblet distributionssystemet bruger i løbet af et kalenderår.

Systemtarif – Grundpris

Betales årligt af alle Aftagere tilkoblet distributionssystemet.

Systemtarif – Kapaciteselement

Betales årligt af alle Aftagere tilkoblet distributionssystemet, baseret på Aftagerens kapacitetsbehov.

Målerbetaling

Betales årligt af alle Aftagere tilkoblet distributionssystemet, baseret på Aftagerens måler.

Tarifblad for Aftagere			
	Enhed	Tarifsats Ekskl. moms	Tarifsats Inkl. moms
Volumentarif	kr./Nm ³	0,10 kr.	0,125 kr.
Systemtarif			
Grundpris*	kr./år	874 kr.	1.092,5 kr.
Kapacitet	kr./Nm ³ /time	155 kr.	194 kr.
Målerbetaling			
G1,6-G6	kr./år	430 kr.	537 kr.
G10-G16	kr./år	731 kr.	914 kr.
G25	kr./år	3.867 kr.	4.834 kr.
G40-G100	kr./år	4.727 kr.	5.909 kr.
G160-G1600	kr./år	5.586 kr.	6.983 kr.
G2500-G6500	kr./år	8.594 kr.	10.743 kr.

**Tillægsbetaling for opjustering eller overskridelse af aftalt kapacitet
(for fjernaflæste Aftagere)**

Betales af fjernaflæste Aftagere for den overskridelse eller opjustering af kapacitetsbehov, som Aftageren har foretaget i løbet af året sammenlignet med det aftalte kapacitetsbehov.

Tillægsbetaling til den aftagervendte systemtarif (for fjernaflæste Aftagere)			
Intervaller Ændring ift. aftalt ka- pacitet	Multiplikator	Pris pr. Nm³/time Ekskl. moms	Pris pr. Nm³/time Inkl. moms
0	1	155 kr.	194 kr.
≤10%	1	155 kr.	194 kr.
≤25%	1,5	233 kr.	291 kr.
≤50%	2	310 kr.	388 kr.
≤75%	2,5	388 kr.	485 kr.
≤100%	3	465 kr.	581 kr.
≤125%	3,5	543 kr.	679 kr.
≤150%	4	620 kr.	775 kr.
>150%	4,5	698 kr.	873 kr.

Producentvendt Indfødningsstarif:

Volumentarif

Betales via den mængde gas en Producent tilsluttet distributionssystemet indfører i løbet af et kalenderår.

Systemtarif

Betales årligt af alle Producenter tilsluttet distributionssystemet, baseret på Producentens kapacitetsbehov.

Tarifblad for Producenter			
	Enhed	Tarifsats Ekskl. moms	Tarifsats Inkl. moms
Volumentarif	kr./Nm ³	0,09 kr.	0,113 kr.
Systemtarif	Kr./Nm ³ /time	1.136 kr.	1.420 kr.